

Gregoriane exceptiones

herē p̄tēnat. Et bac in re subtūlīq;
sūtiōe necesse est ut semetipm anim^m
inuestiget ne fortasse laudis gliaz q̄
rat et animarū lucra se q̄rere nra co
gitatio simulet. Sepe em̄ sūi nomis
nis laude anim^m pascit et q̄si sub ob
rētu lucrop spūalium cū de bona
diel^m p̄gnouerit letat. Et sepe sue glo
rie defensiōē cōtra detrahētēs irasci
tur et singit sibimet qd̄ hoc ex eorum
zele faciat q̄ruz corda a bono senore
detrahētēs sermo perturbat. Illi
ergo debēt magnope curare ne con
tra eoz op̄ionē detrahētēs verba
p̄ualeant q̄ suaz cōscientiā subtiliter
discutētes se in ea inueniūt de amo
re private glorie nibil habere.

¶ De sustentandis pauperibus. In
homelia super enangelū Anno de
cimoquinto. Cap. vii.

Nos ḡ suscipere debemus ciui^m
modi ut cooperatorēs simus. Vt se
cū. Seculare viri intra sc̄iam eccles
ia q̄uis spiritalū tū dona non
habeat dū tū sanctos viros donis spi
ritualib⁹ plenos sua largitare sustētāt
in spūalib⁹ eoꝝ donis cooperato: es
sunt: hoc ante dei oculos exhibentes
et adiuuat. Hinc ē em̄ q̄ de q̄busdā
p̄egrinātib⁹ fratrib⁹ gaio et Joanne
S. Pro noīcē em̄ xp̄i p̄fecti sūt nibil
accipētes a gētib⁹. Nos ḡ debem⁹
suscipere eūtmodi ut cooperatorēs si
m⁹ veritatis. Qui em̄ spiritalia dos
na habētib⁹ temporalia subisdia tri
buit in ip̄is donis spiritalib⁹ coop
tor existit. Nā cū pauci sint q̄ spūalia
dona p̄cipiat et multi q̄ rebō temporalis
bus abundet q̄ hoc se diuites paus
pet v̄tūtib⁹ inferat qd̄ eisdē sanctus
pauperib⁹ d̄ suis diuitiis solaciant.

Expliciunt exceptiones deterrig

Joānis ep̄stola.

¶ Incipiunt etce
ptiones et op̄usculis beati Gregorij
pape de libro apocalypsis beati Joh
annis apostoli et euāgeliste.

¶ Ex p̄ septenoriū numerū vniuers
falis designat ecclēsia. Cap. i.

Doca Apoc.

lypsis Iesu Chri
sti quaz dedit illi
dens palā facere
fuis suis q̄ op̄or
ret fieri citu et significavit mīsc̄p
angeli suū seruo suo Joanni quic
stūmoniū p̄hibuit verbo dei et testi
moniū Iesu christi quecunq; vidit.
Beatus q̄ legit et q̄ audit verba p̄o
pbetie huius et seruat ea q̄ in ea scri
pta sūt. Ec̄p̄ys em̄ prope est. Joān
nes sept̄ ecclēsū q̄ sūt in asia. Bras
ilia vobis et par ab eo qui est et q̄ erat
et q̄ venturus est.

Moralium libro. xvij. et ccv.

Sep̄enario nūero solet vniuers
itas designari, vnde Joānes
in bac Apocalypsi sept̄ ecclēsū scri
bit. Sed p̄ eas qd̄ aliud q̄ vniuersa
lē ecclēsia intelligi voluit. Quae num
ri vniuersalis ecclēsia ut plena sept̄
formis ḡfe spiritu signaret. Helys
sug puerū mortuū septies oscitasse u.
describit. Sup̄ extinctis q̄ppc popu
li dīs venīs q̄si septies oscitat qm̄
ei dona spūs septiformis gracie mis
ricorditer aspirat. Septes ligū ecclē
sūs scribit apostol⁹ Joānes ve vna
catbolicā septiformis gracie plenam
spiritu designaret. Et de dīo nouis
m⁹ dixisse salomonē. Sapientia edī

Super Apocalipsyn. CX LVI.

per ix.
ficiat sibi dormiueredit colunas se
ptem. Qui ut se id de septem ecclesijs
dirisse innotesceret: securus etia sacra
metra ipso diligenter inseruit dicens.
Immolauit victimas: miscuit vinum
et posuit mensam. Per septemque co-
lunas omnes ecclesiastis non inconuenies-
ter accipimur: quoniam carbolicas facili-
tate terraz orbe diffusam.

¶ De restringenda a cogitatione lu-
turia caritatis amore. Cap. ii.

¶ **E**t Iohannes fui in insula que
appellatur patmos: propter tubuz
dei et testimonium Iesu christi. Fui in
spu in dominica die et audiui post me vo-
cem magnam tanquam tube dicentis. Quod vi-
des scribe in libro: et mittre septem ec-
clesias quae sunt in asia: epheso: et smirne:
et pgamor: et thyatirae: et sardis: et phi-
ladelphie: et laodicie. Et querens sum
vi viderem vocem quae loquens tecum. Et
querens vidi septem candelabrum aureo:
et in medio septem candelabrorum aureorum
simile filio hominis vestitum podere
et pinctum ad mammillas zona aurea.

¶ Moralium libro. xxi. 2. xxxiiij.

Malum luxurie aut cogitatione
petratur. Per moysen vero luxu-
ris perpetrata per auctorem vero muuidis
cogitatio danae cogitata: sicut ipse
dicit. Scriptum est. Non adulterabis.

Ego autem vobis quia omnis qui
videtur mulierem ad concupiscendum eam
meatus est ea in corde suo. Re-
deceptorque noster veniens legis pice
pro trascendit et ab electis suis non so-
lit luxurias carnis: sed etiam cordis ab-
olevit. Iustusque non tantum lumbos carnis
succingere id est luxuriam ab affectu
refrenare: sed etiam lumbos mens pice
cepit succingere id est banc etiam a co-
gitatione restringere. Dicunt ergo an-

gelus qui Iohannem in patmos insu-
la relegatus alloquitur: aurea zona
super mammillas cinctus esse perbi-
betur. Solet enim nomine auri plerum-
que caritas intimari. Quia ergo tes-
tamenti noui mundicia etiam cor-
dis luxuriam refrenat: angelus qui
in eo apparuit in pectoro cinctus ve-
nit. Quem bene aurea zona restrin-
git: quia quisquis superne patricius
est: non iam timore supplicij: sed
amore caritatis immundiciam dese-
rit. Vel ideo ad mammillas zona au-
rea cinctus Iohanni angelus appa-
ruit: quia supernorū citius pectora
cum penali iactu nequaquam timori sub-
iecta sunt: et a se vicissim nulla scis-
tione solvantur: et sola caritate costrin-
guntes: zonam quippe auream circa ma-
millas habere est: cunctos mutabilius
cogitationum motus: per solius iactu-
amoris vincula restringere.

¶ Ex per angelos predicatores desi-
gnatur. Moralium Libro. xxxiiij.

Capitulum. iii.

¶ **C**Angelo pergamini ecclesie scri-
tore. Apoc. viii.
¶ be Hebre scriptura sacra predi-
catores ecclesie pro eo quod gloria: pas-
trie celestis anunciant: angelorum nos-
trene solet designare. Hinc est quod Ioh-
annes septem ecclesijs scribentes ange-
los ecclesiarum lequitur. i. predicatori
bus populo: Hinc prophetam ait. Ans-
geli pacis amare plebunt. Isa. xxviii. 19

¶ De remuneracione bonorum operum
et ultione malorum. Moralium lis-
tro. xxi.

Capitulum. iii.

¶ **S**icut ubi habitas: ubi sedes est
Sathane. Sic dominus deus vias
omnium examinatione subtiliter considerat
ut in unoquoque nostrum: nec ea que
remuneret bonus preferat: nec mag-

69

Gregoriane exceptiones

la q̄ videlicet displicent sine increpa
cebat balach mittere se adolū corā si
tiōe derelinquat. **Hinc** est q̄ angelū lūs israel edere et fornicari. **Tyathis**
pgami ecclesie et in q̄busdaz dñs lau re q̄q̄ ecclesiā ab biezabel p̄mitia
dat: et in q̄busdam redarguit dices. et ēpora et loca diuidebat: q̄a cam
Scio vbi habitat: vbi sedes ē satha par vite reat? astrinxerat inesse ei hie
ne et tenet nomē meū et nō negasti si zabel dicit p̄uersis opib⁹ insiste
dez meā. **E**t paulop⁹. **G**z habeo ad re/angelo aitestate q̄ ait. **H**abeo ad
uersuz te pauca/q̄a habeo illuc tenen/
uersū te aliquā/q̄a pm̄utris mulierez
tes doctrinaz balaam. **H**inc angelo biesabel q̄ se dicit p̄b̄etē docere et se
tyathire dicit. **N**oui oga tua/z cari-
ducere fuos meos/z fornicari et mā-
tate et fidē/z ministeriū/z patientiaz
ducare de idolotrium. **E**cce q̄a repen-
tuā et oga tua nouissima plura foriz
ri poterāt q̄ biezabel vīta actione res
to sed habeo aduersū te pauca/q̄a p̄ proba securi sit biesabel illuc inuēta
mittis mulierē **J**ezabel: q̄ se dicit p̄s memorai/q̄a videlicz prauū corpus
p̄b̄etē docere et seducere fuos meos p̄iuncti morez vnū faciūt etiā si hoc
et fornicari et māducere idolotrium. loca vel tēpora scindūt. **V**nū sit vt in
Ecce bona memorat: nec tñ resecan p̄uersis suis imitatorib⁹ et iniqu⁹ q̄s
da mala sine penitēta relaxat: q̄a scz q̄z maneat: q̄ iā p̄terq̄z in suis ope-
sic singulor⁹ vias considerat: sic gres corib⁹ tpe iniquorū auctoriaz oppa-
sus enumerās p̄fāt: vt examine sub reat q̄ nec dū venit. **Hinc** Joannes i. **J**oi. ii.
tili p̄p̄ dat vel q̄p̄tū ad bona q̄s p̄ ait. **N**ūc atirpi multi facti sūt: q̄a inis-
ficiat: v̄l q̄p̄tū ad mala deuīas suis p̄ q̄ oēs iā mēbra eius sūt. q̄ scz p̄uerse
fectib⁹ cōtradicat. **I**ncrementus q̄ps edita caput suū male viuēdo p̄ue-
pe meritorū quod bone vite studi⁹. **D**e cognitiōe dei. **M**orat. **R**it.
augēt/plerūq̄ malī admixtōe tetra liū libro. xii. **C**apitulum. vi.

Apo. ii.

bif⁹/z bonū q̄d animus ogando con-
seruit/hoc alia p̄petrādo puerit. **V**identia: hoc est q̄d babere. **U**nde
Ox mēbra entirpi esse cōprobant ad Joannē de munere vincēt dicit:
qui eum male viuendo preueniunt. **D**abo tibi calculū cādandum/z in cal. **Apo. ii.**
Moralium.lib. xxii.

Ubi. s.

Culō nomen nouū scriptū/q̄d nemo
Estebis illuc tenētes doctrinā bas-
scit nisi q̄ accipit. In bac em̄ vita sci-
balaam. Cain et Judas et Simō re aliquid vel videre possim⁹ etiam
et aliq̄ multi lōge ab antirpi tēporib⁹ q̄d non accepim⁹. **H**abere vero no-
extiterūt/z tñ se ei puerse viuēdo cō-
men novum in calculo scriptum id
sunterūt. **S**ic iniquū corp⁹ suo ca-
est in ethno p̄mio notitiāz dei būanis
piti/sic mēbris mēbra iungunt/z cū mētib⁹ inuisitatū est. **Q**uā nō p̄t set
in cognitiōe se nesciūt tñ pratis sibi
actiōe copulan⁹. **N**e p̄gamus **O**x ania humana sem̄ ad una re
balaam libros aut r̄ba cognouerat/
z tñ eius nequitia sequēs sup̄m vo-
ce increpatiōnis audiebat. **H**abes il
lic tenētes doctrinā balaam/qui do-

re nisi q̄ banc etiā acceperit babere.
labitur/nisi studiose ad sumā concil/
In pastorali capitulo. lviii: **C**ap. vii.
Q̄i inchoata bona minime cō-
sumat/cauta circūspectiōe de-

Super Apocalipsim. CX LVII.

bēt siderare/qā dū p̄posita nō per-

sicut/erā q̄ fuerant cepta suellunt.

Apo. iii. Si em̄ qd̄ videt gerendū sollicita in-

tēnō nō crescit; etiā quod fuerat

bene gestū decessit. Hinc sardis ec-

clesie ab angelo dicit. Esto vigilans

z cōsirma cetera q̄ moritura erāt; nō

em̄ inueni oga tua plena coram deo

meo. **O**rigil plena corā deo ei⁹ oga

inuēta nō fucrāt moritura reliqua q̄

erāt gesta p̄dicabat. Si ei quod

mortuū in nobis est ad vitam nō ac-

cēdit; hoc etiam extinguit. qd̄ q̄si ad

buc viuum tenet. In hoc q̄ppc mūs

do humana anima q̄si more nauis

atra fluminis iecū cōlēdētis vno i

loco nequaq̄ stare p̄mittit; q̄niā ad

uma relabis; nisi ad sumā concēt. **P**i-

ḡmēoata bona fortis operant̄ ma-

nus ad p̄fectionem nō subleuat; p̄a-

opandi remissio cōtra hōe quod oga-

w̄z est pugnat. Hinc est qd̄ per salo-

monē dicit. Qui mollis et dissolut⁹

est in opere suo; frater est sua oga dis-

lipātū. **Q**uia videlicis q̄ cepta bona

districte nō exequit; dissolutiō negli-

gētē manū destruentis imitatur.

Nō boni rectores colūne ecclesie

vocant. **M**oralū lib. xvij. Cap. viii.

Summi p̄dicatores ecclesie sup-

quos in celestibus crescēs vni-

versa spiritualis fabrice structura

surgit colūne vocant; sicut hec apo-

calypsis iōānis testat dices. Qui vir-

cerit/faciat illuz; colūnam in tēplo

dei mei. **Q**uisq̄ em̄ in dei opere re-

cta itētōe firmat; colūna in structu-

ra fabrice spūalis erigit; vt i h̄ tēplo

q̄d̄ est ecclia positus/z vtilitati sit et

decori. **D**e huiusmodi colūnis loq̄-

tur apostol⁹ dices. Petrus z Iaco

z Joānes q̄ videbant colūne esse

derrās dederūt mihi.

Nō norius sit tepor in eis qui cō-

versi sunt ad eum. In pastorali capi-

tulo. lviij. **C**apitulum. ir. Apoc. iiij.

Tinam frigidus es̄s aut cali-

dis Qui bona incipiunt nec

ea p̄ficiunt debēt p̄pēdere qd̄ tolerabi-

lius potuisset esse rectā viam non ar-

ripere/q̄ post arreptā post tergū res

inuēta nō fucrāt moritura reliqua q̄

erāt gesta p̄dicabat. Si ei quod

mortuū in nobis est ad vitam nō ac-

cēdit; Audiat ergo q̄ d̄ scriptū est. Utinaz

frigidus es̄s aut calidus. **S**z quia

tepid⁹ es̄s z nec frigid⁹ nec calid⁹/in-

cipiā te euomere ex ore inco. **C**alid⁹

q̄ppe est q̄ bona studia terripit z cō-

sūmat. **F**rigidus vō est/q̄ cōsummā

da nec inchoat. **E**t sicut a frigore p-

teporē transit in calorē/ita a calore p-

teporē redit ad frigus. **Q**uisq̄ igit̄

amissio insidelitas frigore/sz nequa-

q̄ teporē superato crescit vt ferucat;

peculdubio calore despato duz; in nō-

vo teporē demoraꝝ agit vt frigescat

Sz sicut ante teporē frigus est sub

spe/ita post frigus tepor in despatio-

ne. **Q**ui em̄ adhuc est in p̄ciis fidis-

cianō amittit cōuerſionis. **Q**ui vō

post cōuerſionē repuit/spes q̄ potuit

esse de petōe subtrarit. **A**ut calid⁹

ergo q̄sq̄ aut frigid⁹ esse q̄rl̄ ne tes-

pīd⁹ euomaf/ vt v̄z; aut needū cons-

uersus adhuc de se spez cōuerſiois p̄-

beat/aut iā cōuersus in tūtibz inar-

descat/ne euomaf tepid⁹ q̄ a calore

quē p̄osuit torpore ad noriū frigus

Nō pauperes sint q̄ v̄tū (redit.

tibz carēt. **M**oralū li. xxiiij. Cap. x.

Dicis q̄ r̄iuēs sum. E gestas re

Ubi. **S**z

Proboꝝ p̄pīc v̄tī/q̄ dū v̄tū res

plent v̄tū diuitiū vacuant. **Q**uis

z sepe p̄tingit vt p̄elatiōis demētiō-

Gregoriane exceptiones

subleuati dū ruine sue dāna nō considerant esse se etiā a bonis acībō in opes nō agnoscāt. **D**ñ voce angeli p̄ dicatorū laodicie dī. **D**icis q̄ diues sum & locupletat̄ & nulli⁹ egeo/z ne scis q̄ tu es miser & pauper & cecus & nudus. **Q**uasi diuitē se asserit qui se p̄ arrogantiā extollit: sed paup̄ ce cus et nud⁹ arguit. **P**aup̄ vtiq; q̄a tūtu⁹ diuitias nō habet. **L**ecus: q̄a nec paupertatez quā patit̄ videt. **N**u d⁹ q̄ p̄mā stola p̄didiit: sed pelus q̄a se nec perdidisse cognoscit.

Wox p̄obediētiaz acq̄ris sapientia.

Moralium libro. viij. **C**apitulū. xj.

Siadeo tibi emere a me aurū. **S**ignitū. Per aurū sapientia intel ligif̄ de qua p̄ salomonē dī. **T**hesau rus desiderabilis: req̄escit in ore sapientiā. **A**uz nāz sapientiam vidit/ quā thefaux vocant. **Q**ue recte au ri appellatione signat̄: q̄a sicut auro temporalia/ ita sapientia bona eterna mercant̄. **O**r̄ igit̄ aliquā p̄ aux sapientia intelligif̄/ p̄ dicatoriū laodicie ab ā gelo dī. **S**iadeo tibi emere a me au rū ignitū. **A**uz q̄ppe emimus: cū ac cepturi sapientiā p̄us obediētia p̄ debem⁹. **A**d quē videlicet nos p̄tractū q̄dam sapientiā excitat. **C**ōcupiscis sa pientiaz serua mandata: t̄ dominus prebebis illam tibi.

Wox p̄ bona oga cecitas cordis sa nari debeat. In pastorali capitulo.

vndecimo. **C**apitulum. xii.

Abi. 5.

Siadeo tibi emere a me au rū ignitū. **A**uz q̄ppe emimus: cū ac cepturi sapientiā p̄us obediētia p̄ debem⁹. **A**d quē videlicet nos p̄tractū q̄dam sapientiā excitat. **C**ōcupiscis sa pientiaz serua mandata: t̄ dominus prebebis illam tibi.

Wox p̄ bona oga cecitas cordis sa nari debeat. In pastorali capitulo.

vndecimo. **C**apitulum. xii.

Abi. 5.

Collirio inunge oculos tuos ye

oculos tuos ye videas. **C**ollirio dpa

pe vt videam⁹ oculos inungim⁹: cū ad cognoscendāz veri lumenis claris

tatē intellectus nostri aciez medicas

mune bone opationis adiuuat̄.

De flagello divine percussionis.

Moralium lib. xvij. **C**ap. xiij.

Onus diuina penitio aut pur

gatio in nobis est vite presens

aut initiu⁹ pene sequentis. De his q̄

er flagello pficiūt. dñs ipse voce an̄. **U**bi. 5.

geli ad Joannē ait. **E**go q̄s amo re

darguo & castigo. **S**icut alibi dicit. **H**eb. xj.

Uhem diliget de⁹ castigat: flagellar

oēm filiū quē recipit. **E**cōtra deſſa

gello dānationis per Hieremīā dñs

dicit duz incorrigibiliter delinquen

tes populos vidit q̄s nō iam sub di

sciplina filios: sed sub districta peccatiōne

sionē hostes intueſt. **P**laga inimici

peccati te/castigatione crudeli. **H**os

em̄ dānant flagella & nō liberat̄. **H**is

flagella ab hac vita inchoat̄. vnde p̄

moysen dñs dicit. Ignis erat̄ ab

ira mea: & ardebit vſq; ad inferos b;

orū. **Q**uantū ad p̄sente eternū peri

cuſſione ſpectat recte dicit. Ignis ex

arſit ab ira mea. q̄zum vo ad dāna

tionē eternā/ apte mor subdit̄. **E**t or

debit vſq; ad inferos deorum. lice

a q̄busdā dici ſoleat illud qđ iurta ſe

ptuaginta interptes in nauz. p̄pheta

ſcriptū est. Nō iudicabit deus bis in

idip̄. **Q**ui tñ hoc quod p̄ hieremīz,

p̄betam de iniquis dicit̄ nō attendūt̄.

& dupliči cōtritione cōtere eos & id

qđ alibi ſcriptū est. **J**esus populum

de terra egypti ſaluas/ ſecundo eos q̄

nō crediderūt p̄didiit. **Q**uibz tñ ſi cō

sensu p̄bem⁹ qualibet culpā bis feri

ri non posse hoc ex petō p̄cūſſis & in

petō ſuo morētib⁹ debet cōſuarrūq̄

Buper Apocalypsim. CXLVIII.

haz eoz pessio hic cepta illuc pfect
ut incorreptis vnu flagellu; sit q̄ tēs
poraliter incipit; s; in eternis suppli
c̄is cōstantia; q̄tinus eis q̄ oīno cor
rigi renūta; ī p̄sentiu flagello; per
cussio sequētiū sit initiu tormento;

Vñ hoc temp electi p̄udent ut ante
ad iustitiam redeant & sele ira iudicis
extinguitib; accēdantem vltimo fla
gello dep̄bent simul eis finita; vita
cū culpa. **F**lagellū namq; tūc diluer
culpā; cū mutatricē vitā. **N**am cui
mores nō mutat; nō expiat actiones

De sessib; sancto; cū ipso iudic
antib; **M**oralium lib. xvj. ca. xiiij.

Sanci viri q̄ nunc iuste & irre
b̄sensibiliter vivunt in futuro iu
dicāti potētā nāciscunt. **H**inc lao;
dicens ecclie dñs dicit. Qui vice
rit dabo ei sedere mecum in throno
meo. sicut & ego vici & sedi euz patre
meo in throno eius. **V**incēs dñs in
throno cū p̄fē sedisse se afferit; q̄a p̄
passiōis certamina post resurrectio
nis palmar; clarius se omib; q̄ p̄tā
p̄is esset equalis indicauit; eiq; se n̄
disparem calcato mortis aculeo in
notuit. **T**ūz marie needū se credēti
patri. simile dicit. **N**oli me tangere/
nō dum em ascendit ad patrem meuz
Nobis em in throno filij sedere est/
et eiusdē filij potestate iudicare. **O**r
em iudicū p̄cipiatū ex eius h̄tute p
cipimus velut in eius throno reside
m. **N**ec abhorret q̄ alibi super
duodecim thronos sessuros iestat es
se discipulos; hic autē in throno suo
perhibet esse sessuros. **P**er thronos
q̄ppe duodecim vniuersale iudiciū;
p̄ thronū q̄ silij singulare culmē iu
diciarie potestat ostendit. **H**oc ergo

lq̄ signat; q̄a vez vniuersale iudicū
ex nr̄i mediatoris interuētioe p̄cipit

De significationib; q̄tuor animas
lium. **M**oralium lib. xxi.

Ecce sedes posita erat in celo

A & supra sedē sedens. Et in me

dio sedis & in circuitu sedis q̄tuor as

nimalia plena oculis an & fero. **E**ze

chiel p̄beta dum sub animaliū spes

cic q̄tuor euangelistas se vidisse de

scriberetur eis sibi hominis/leonis/

bouis/& aquile faciem apparuisse te

stat. **C**ui nimir; p̄berte s̄ne ip̄e Jo

annes q̄q; in bac reuelatiōe sua non

dissonant dicēs. **A**ial p̄mū simile lco;

ni scdm animal simile virtulo: tertiu;

animal habēs facie q̄si bovis: quartū

animal simile aquile volati. **H**ec q̄tuor

animalia singula ad vnuquēq; euan

gelistiā recte p̄ueniūt dū aliis hūane

natiuitat̄ ordinē aliis p̄ mēdi sacri

ficiū mactationē quasi virtuti morte;

ali⁹ p̄tā fortitudinez q̄si leonis clas

mōrē insinuat; ali⁹ natuitatē & bim

tuēs q̄si solē ortu; aq̄la aspectat. **I**n

scriptura q̄ppe sacra aliquā aquile voca

bulo vel subtilis s̄ctor; intelligētia

& sublimis eoz p̄ēplatio figura; vñ

incarnat̄ dñs ima celeriter trāluos

lans; & mox summa repetēs designat.

Per quartū igit̄ aial. i. aq̄la q̄ cūcta

rū auū visū acie supat; ita ut solis ra

di⁹ fixos in se et⁹ oculos nulla lucis

sue choruscatiōe reverberat̄ claudat

Joānes significat̄ q̄ volando terra;

deseruit; q̄a p̄ subtile intelligentiā in

tra mysteria vñbū videndo penetrat

uit. **P**ossūt p̄terea bec q̄tuor aialia

ip̄m iuū caputwū sūt mēbra signa

re. **I**p̄e nāq; bō est; q̄a naturā nostrā

veraciter suscepit; & virtul̄ q̄a patiēs

duodecim thronis qđ vno ibrono si

Apo. viij.

Ibidem.

Eiiij

Gregoriane exceptiones.

vinitatis fortitudinem suscepit mortis
vinculum rupit et ad extremum aquila: quoniam
ad celum de qua venerat redire. **H**oc igit
nascendo/visus moriendo/leo resurge
do/aquila ad celos ascendero vocatur est.

Moralium libro. xxix.

Possunt etiā sacerdos p̄ bec anialia
designari: quoniam et aliū cūcta rōmobilis
agēdo fit hoc: aliū in passionib⁹ fortis
adversa mūdi nō timēdo fit leo: aliū
per abstinentiā semetipm vitā hostiā
offerēdo fit vitulus: aliud se in alta ras
piēdo p̄ēplatiōis volatu fit aquila.

De circūspicione sanctorum. **M**or
aliū libro. xix.

Apo. viii. **E**ccl̄tiorū aialia singula eorum ha
bebat alas senas: et in circūlūzur
int̄ plena sunt oculis. **N**ec sc̄i foris
se intusq; circūspiciunt: et vñ' rep̄bēdē
dos se exterrit vñ' int̄q; se interr̄ vide
ri inuisibilis timet. **H**inc ē q̄ anialia
que p̄ Joānē videntur in circūlūzur in
tus plena oculū ē memorantur. **Q**uis
quis em̄ exterioria sua honeste dispos
nit: sed interioria negligit: in circūlū
oculos h̄z: sed int̄ nō habet. **S**ancti
ho oēs q̄: et exterioria sua circūspici
unt ut bona de se exempla fratrib⁹ p̄
beant: et interioria sua vigilatē atten
dūt: q̄: se irreprobables interni iu
dicis obtutibus parat: et in circūlū
oculos et int̄ babere ḡhsbenſ.

De sancta trinitate in vna dictate
In homelia quarta secūdē partis su
per Ezechielē. **C**ap. xvij.

Ibide. **E**t regem nō hēbant die ac no
cte dicēta sancti/sc̄iū/sancti:
dñs deus om̄ps: q̄ est et q̄ vētūr̄ est.
Considerādū est q̄ vna fides fuit ve
serū ac nouissim⁹ patrū: et oīpotētē dñs
trinitatē esse credidest. Ecce nāq̄ etoris em̄ sui grām negare cōuncil⁹:
Joānes in reuelatione sua dicit. Quat̄
q̄squis sibi tribuit q̄d op̄at. Et deus

tuor anialia in celo clamantia/letūg/
sc̄iū/sc̄iū: dñs deo op̄s. Ut em̄ p̄so

naz trinitas mōstraret/tertio sancti
dñ. **S**ed vt vna clē subā trinitatis ap
pareat:nō dñi dñ: sed dñs ē p̄hibet

Dō David q̄s s̄lē sentiēt ait. **B**ñ p̄. lxxv.

dicat nos deo deus nō bñdicat nos
deo. **Q**ui cū tertio diriss̄ dñs: ut vñ
būc esse onderet: subdidit: et metuāt

ē oēs fines terre. **P**aul⁹ q̄s loquit
dices. **N**ūm er ipso et p̄ ipm et in ipso Rom. 16

sunt oia. **E**x ipo/vic⁹ et p̄c⁹: p̄ ipm/
filiū: in ipo aut̄/in spū sancto. **Q**ue ḡ
ipm diriss̄/manifestas adiūtit. **I**p̄
gl̄ia in secula seculorum Amē. Qui em̄
nō dicit ipso/s; ipsi: dicēdo ter ipm:
distinxit p̄sonas: et subiungēdo ipi glo
riam/nō diuisit substantiā.

Moral. lib. xxiij. **Q**, attribuēdū
sit ḡfe dei q̄cqd boni agim⁹. **C**a. xvij

Eccl̄tiorū darent illa c̄tiorū anialia Apo. viii
gl̄iam et honore et bñdicōes les
dēti sup̄ thronū vñēti in secula secu
loꝝ. p̄cidebāt viginti q̄tuoꝝ seniorēs
an̄ sedentē in throno: et adorabāt vis
uentē in secula seculoꝝ: et mittebāt coro
nas suas ante thronū dei. **S**ācti vis
ri q̄cqd boni in se p̄spicunt imortas
lis ḡfe donū esse cognoscunt: eiq; de
acep̄ pro munere debitores fiunt: q̄ et
p̄ueniēdo dedit eis bonū velle q̄b no
luerātiz subseq̄ndo p̄cessit bonū pos
se q̄d volūt. **V**ā bene q̄ Joānē dicit.

Adorauerūt vñuentē in secula seculoꝝ
mitentes coronas suas an̄ thronum

dei. **C**oronas nāq̄ suas an̄ thronus
dñt mittere/est certamēnū suorū vis
ctorias nō sibi tribuere/s; auctōr̄ ve
ad illū referat gl̄iam laudis a quo se
sciūt vires accep̄isse certamēnū. **A**u
trinitatē esse credidest. Ecce nāq̄ etoris em̄ sui grām negare cōuncil⁹:
Joānes in reuelatione sua dicit. Quat̄
q̄squis sibi tribuit q̄d op̄at. Et deus

Super Apocalypsim. CXLIX.

negat cuius despecta gra sibi vires bo
ni opis arrogat. Omne at pccati qd er
infirmitate est spem neq; pdit: qm a
sogno iudice venia recrit. psumptio
ho virtutis prie tato graui est in de
speratio e quanto longi ab humilitate.
Lug vires sibi tribuit opis ad ad
iutoriu nō recurrit auctoris. Itaq; vt
eo grauius peccator pereat qz ipum
hoc qz peccator est ignorat.

Qualiter scriptura sacra fortes sa
tias et parvulos nutrit. In homilia
nona sup Ezech. Cap. xix.

Apoc. v. **E**t vidi in dextera sedenti super
throne librum scriptum intus et fo
ris signatum sigillis septem. Per librum
qd est in dextera sedet lug throni scrip
ture sacre pagine signantur: qz psumptio
te sibi sic clauditur: ut nō facile sens
su oim penetrantur. Qui liber sacri elo
quij int' scripto est qz allegoria foris
per historiam. Int' per spualem intelle
ctu foris qz p sensu; lte simplicem ad
buc infirmambo regnante. Int' qm
invisibilia pmissit: foris qz visibilis p
ceptio suorum rectitudine disponit.
Int' qz celestia pollicetur: foris aut qz
terrena et reperibilia qualiter sint v'l in
vnu babeda vel ex desiderio fugienda
bedi nequent. Ea em qz de natura dis
unitar' v'l de eternis gaudiis narrat/
nobis adhuc nescientibus: solis angel'
in secerio sunt cogniti. De qbz in oc
cultis partem per spualem intelligentiam
bu iuda radix dauid aperire librum et
sentim' iam scii spuis pign' accepit
septem signacula eius. Sacre scripture
mus: qm hec plene needum cognovit. psumptio
bus et in medullar' amam'. et in mul
bis ad irrigationem metris pbut om
nis spuilibus sensibus qz iam cognovit. nuptes deos. Et vi ad intelligentias

mus veritatis pabulo yescimus. Di
cat ergo qz erat scriptum intus et foris:
qm in sacro eloq' et dictis occultioris
bus atq; sublimioribus fortes satiantur:
et preceptis apertioribus nos paruuli
nutrimur.

Non solus redemptor potuit aperire
mysteria sacre scripture. Ca. xx. Apoc. vi.

Et vidi angelum fortem predicatorem Apoc. vi.
voce magna. Quis est dignus
aperire librum et soluere signacula eius?
Et nemo poterat neq; in celo/ neq;
in terra neq; sub terra: agere librum/
neq; respicere illu. Et ego sicut mul
tum: quia nemo dignus invenitus est
aperire librum.

In dialogo lib. iiiij.

Hunc librum signatum septem sigillis/
postmodum p leone de tribu Iuda de
ioannes apiri. In qz vicz libro qd alius
qz sacra scripture signatur. Quia sol' res
deportor nō aperuit. qz homo factus mo
riendo resurgendo ascendetudo cuncta
mystera qz in ea fuerat clausa patefas
cit. Et nullus in celo/ qz neq; angelus.
Nullus in terra/ qz neq; bo vivens in
corpe. Nullus sub terra dignus inven
tus est: qz neq; ani corpe erute apes
rare nobis ppter dñm sacri eloquij ses
creta potuerunt. Preceas cu ad soluen
dum librum nullus sub terra inuentus
iuber. Et es qdē qz foris pcepit patet:
s' illa qz in internis narrat plane dep
bendi nequent. Ea em qz de natura dis
unitar' v'l de eternis gaudiis narrat/
nobis adhuc nescientibus: solis angel'

in secerio sunt cogniti. De qbz in oc
cultis partem per spualem intelligentiam
bu iuda radix dauid aperire librum et
sentim' iam scii spuis pign' accepit
septem signacula eius. Sacre scripture
mus: qm hec plene needum cognovit. psumptio
bus et in medullar' amam'. et in mul
bis ad irrigationem metris pbut om
nis spuilibus sensibus qz iam cognovit. nuptes deos. Et vi ad intelligentias

Ca. xli.

Et vnu d senioribus dixit mihi. **T**u de aptio libri septem signillo
rum p redemptori nsm. Ubi. 6.

Ele fleueris. Ecce vicit leo d tri
culturis partem per spualem intelligentiam bu iuda radix dauid aperire librum et
sentim' iam scii spuis pign' accepit septem signacula eius. Sacre scripture
mus: qm hec plene needum cognovit. psumptio
bus et in medullar' amam'. et in mul
bis ad irrigationem metris pbut om
nis spuilibus sensibus qz iam cognovit. nuptes deos. Et vi ad intelligentias

Ca. xli.

Gregoriane exceptiones.

scripturar̃ peruenirem̃ facta est no^t sit omnib⁹ q̃ per significacionē q̃n⁹
bis via humilitas passionis vnigeniti dām in scriptura sacra ⁊ vermis ⁊ sea
ti per quā nobis apertū est hoc quod rabecus ponat sicut scriptum est. Ego
p̃ius latēter scripture sacre fluenta loⁿsum ṽmis ⁊ nō h̃. Et sicut ap̃
quebant. Nisi em̃ vnigenit⁹ dei fil⁹ septuaginta interp̃tes per p̃betam
incarnat⁹ tētatus/appbensus/colas d̃. Scarabe⁹ de ligno clamat. Cū
p̃bis cefus: sput⁹ illit⁹ crucifixus ac ergo noīatis reb⁹ tam abicctus ⁊ ṽl
mortu⁹ fuisse: nobis hui⁹ putem⁹ id bia figura: qd de illo contumeliose
est sacre scripture p̃funditas nō pateret. d̃/de quo constat q̃ p̃rie nū dicatur.
Quid ergo fidelib⁹ būilitas passiōis
eius sc̃ta ek/nisi clavis apertiōis per
quā mysterior̃ dei p̃teli inuenim⁹:
vt aquā sciēte de p̃fundo biberim⁹:
Incarnationē quippe/passiōne/mor
tem/resurrectionē ⁊ ascētōne illius
sacri eloqu⁹ pagine loquunt⁹. Que q̃a
facta cognouim⁹: iam nūc intelligi
mus audita. Hec aut̃ p̃ius legi pote
rant: sed q̃ nondū euenerāt/intelligi
nō valebat. Cū ⁊ per Joānē d̃. Ubi
icit leo de tribu iuda aperire librū: et
solucere sepiē signacula er⁹. Ip̃e eti⁹ li
brum aperuit ⁊ signacula er⁹ soluit:
qui nascendo/moriēdo/resurgēdo et
ad celos ascēdēdo scripture sacre no
bis archana patefecit.

Tur per agnū aut leonē vt serpē
tem dñs figurat. Cap. xxiij.

E T vidi ⁊ ecce in medio throni ⁊
quattuor aialū: ⁊ in medio ses
niorum agnū stante tanq̃ occisum.
Et venit accepit de dextera sedētis
in throno librū. Et cū aquinset librū/
quattuor aialia ⁊ viginti q̃ttuor se
nores ceciderūt corā agno: ⁊ cantar
bāt canticū nouū dicentes. Dignus es
dñe accipe librū ⁊ aperire signacula
eius qm̃ occisus es: ⁊ redemisti nos
deo nostro in sanguine tuo.

Moralium libro. xx.

Nemo iudicet indignū incarnatū
hūm posse per agnū figurari; dū cō

stet omnib⁹ q̃ per significacionē q̃n⁹
dam in scriptura sacra ⁊ vermis ⁊ sea
ti per quā nobis apertū est hoc quod rabecus ponat sicut scriptum est. Ego
p̃ius latēter scripture sacre fluenta loⁿsum ṽmis ⁊ nō h̃. Et sicut ap̃
quebant. Nisi em̃ vnigenit⁹ dei fil⁹ septuaginta interp̃tes per p̃betam
incarnat⁹ tētatus/appbensus/colas d̃. Scarabe⁹ de ligno clamat. Cū
p̃bis cefus: sput⁹ illit⁹ crucifixus ac ergo noīatis reb⁹ tam abicctus ⁊ ṽl
mortu⁹ fuisse: nobis hui⁹ putem⁹ id bia figura: qd de illo contumeliose
est sacre scripture p̃funditas nō pateret. d̃/de quo constat q̃ p̃rie nū dicatur.
Elocalitātē agn⁹/seq̃. ppter innocen
tiām. vocat leo/sed ppter potentiam.
Aliquā eti⁹ serpēti cōparat/sed prope
mōrē vel sapientiā. Atq̃ ideo p̃ hec
om̃ia dici figuratiōē p̃t: q̃ de his om
nib⁹ credi aliqd essentialiū nō p̃t. Si
cū vñū horū quodlibet essentialiū ex
isteret: alter⁹ iam dici nō posset. Nā si
agn⁹ p̃rie dicere: leo tā vocari nō po
terat. Si lco p̃rie dicere: serpētis
gnari non poss̃. Sed hec in illo om̃ia
dicim⁹: tāto latius in figura: q̃n⁹
to longius ab essentia.

De qualitate diuine ⁊ angelicelos
curionis adinuicē. Cap. xxiij.

E T vidi ⁊ audiri voce angeloz
m̃stoz in circūtu throni ⁊ am
maliū ⁊ seniōz: ⁊ erat numer⁹ eorū
milia milii voce magna dicētū. Di
gnus est agn⁹ qui occisus est accipe
virtutē ⁊ diuinitatē ⁊ sapientiam ⁊ et
fortitudinē ⁊ honorem ⁊ gloriam ⁊ es
benedictionem.

Moralium libro secūdo.

H Liter loquīt̃ deus ad angelos
aliter angeli ad dñi. De⁹ ange
lis loquunt̃ cum eis volūtas eius inti
ma vidēndo manifestat̃. Angeli au
tem loquunt̃ dñi: cū per hoc q̃b sup
sem̃t̃ pos̃ respicunt ⁊ in metu admu
rationis surgunt. Loquunt̃ ad deu⁹; Apoc. vi

Nemo iudicet indignū incarnatū
hūm posse per agnū figurari; dū cō

Dignus est agnus qui occisus cū accipere virtutē

Super Spl^oc^alypsim. CL.

tem et diuinitatem et sapientiam. **T**or namque angelorum est in laude editiorum: ipsa admiratio intime preplatiōis. **T**utus diuine miracula obstupuisse dūisse est: quām excitat⁹ cum reverentia motus cordis magnus est ad aures incircumscripsi spūs clamor vocis. **Q**ue vox se quasi p̄ distincta vba explicat/dum sese per innumerous modos admirationis format.

Nuomodo deus ad alas sanctorum veleorum anime ad deū loquuntur.

Capitulum. xliiiij
Poc. vi. **E**t cum aperuisset sigillū quin-
tūz vidi subtus altare animas intersectorū prop̄ verbū dei: et prop̄ testimonī qd̄ habebāt: et clamabant voce magna dicentes. Usq; quo dñe sanct⁹ et verus nō iudicas: et non vindicas sanguinem nostrū de his qui habant in terra. **M**oralū lib. iiij.

Alter deus ad animas sanctorū: aliter anime sanctorū loquuntur ad deū. **Q**uid est em̄ animas vindicere petitionem dicerem⁹ nisi die extremi iudi- cij et resurrectionē extictorū corporū desiderare? **M**agn⁹ quippe clamor earum/magnū est desideriū. **T**anto enim quisq; min⁹ clamat/ qntomin⁹ desiderat: et tanto maiore vocē in auro incircumscripsi spūs exprimit/ quāto se in eius desideriū plenius fundit. **A**nimarū igitur verba ipsa sunt desideria. **N**am si desideriū sermo non esset/ pp̄beta non diceret. **D**esiderium cordis eorum audiuit auris tua. **S**ed cum aliter moueri soleat mens que petit aliter que petif: et sanctorū anime ita in interni secreti sive nō deo adhærent/ vt inherendo re- quiscent: quomodo dieūtetur petere animarū gaudium/ sed etiam beatitudinem ab interna voluntate constat nul dinem habebut corporū.

latenus dispareat. **Q**uomodo dicuntur petere: quāz voluntatē dei certum est/ et ea que futura sunt non ignorare? **H**ed in ipso posite/ ab ipso ali quid petere dicuntur: non quo quicq; desiderent quod ab eius quē cernunt/ voluntate discordat/ sed quo mente ardentius inberēt/ eo etiam de ipso accipiunt: vt ab ipso petant/ quod cum facere velle nouerūt. **D**e ipso ergo bunt qd̄ ab ipso sitiūt: et modo nobis adhuc incōprehensibili in hoc quod petēdo esuriūt/ p̄sciēdo satiant. **D**iscordarent igitur a voluntate conditoris: si que vident eū velle nō peterēt: eiq; minus inbererēt/ si volentē dare desiderio pigriori pulsarent.

No sancti post resurrectionē corporis et anime gaudio perfruentur. **M**oralū lib. iij. primo et xxxv.

Capitulum. xv.

Et date sunt illis singule stole al. **Z**po. vii
Po. xij. **E**de. Joānes q̄ in revelatiōe sua ante resurrectionē corporū clamantes sanctorū animas vidit: eas accepisse stolas singulas asperit. **A**nte resurrectionē quippe sancti stolas singulas accepisse dicunt: quis sola adhuc antimaru et mentis beatitudine p̄fruuntur. **I**n fine vero mūdi binas accepturi sunt: quia cū mentis beatitudine etiam carnis gloriā possidebunt: et cum animarū perfecto gaudio/ etiā corporū incorruptionē vestient. **U**ni de bene per prophetā dicit. **I**n terra sua duplicita possidebūt. **S**acti qippe mens que petit aliter que petif: et sanctorū anime ita in interni secreti sive nō deo adhærent/ vt inherendo re- mul et corporia gaudent: et nō solum quiescant: quomodo dieūtetur petere animarū gaudium/ sed etiam beatitudinem ab interna voluntate constat nul dinem habebut corporū.

Ez. i. xl.

Gregoriane exceptiones.

Item de modo diuine locutionis ad animas sanctorum. Cap. xxvij.

Apoc. vi

dictum est illis ut regesceret tempus adhuc modicū: donec impleret numerus conservorum et fratribus eorum.

Moralium libro secundo.

Desiderantibus animabus requiescere adhuc modicū dicere est inter ardore desiderii ex ipso p̄sciētia solaciū cōsolationis aspirare/ut et animarū vor sit hoc quod amantes desidereret et respondentis dei sermo sit hoc qd̄ eas retributionis certitudine inter desideria confirmat. Respōdere ergo eius est ut collectionem fratrum expectare debeat eōp̄ metib⁹ libenter expectandi moras infundere/ut cuz carnis resurrectionem appetū/etiam ex colligēdorū augmēto fratrib⁹ graz.

Ubi. 5.

¶ per sole p̄dicationis tūlent. claritas designet. Capitalum. xxvij.

Ecum aperuisset sigillū sectuz ecce terremotus factus est magnus/et sol factus est niger tanq̄ sacus cilicinus. Moralium libro. ix.

Aliquando in sacro eloquio solis nomine p̄dicatoris claritas designatur.

In extremo q̄p̄petētōre sol quasi saccus cilicin⁹ ostendit/qua fulgēs vita predictantium aī reproboz oculos aspa et despecta monstrat.

De victoria martyrum. Cap. xxvij.

¶ ist hec vidi turbam magnam quam diuinerare nemo poterat ex omni bū gētib⁹ tribubus/et linguis et populis stātes aī thronib⁹ et in cōspectu agni/amicti stolis albis: et palme in manib⁹ eorum.

In Ezechielis homelia quinta secunde partis.

Quid p̄ palmas nisi premia victo-

rie designas? Ipse q̄ppe dari vincēt bū solēt. Illos itaq̄ qui in certamine martyrum antiquū hostē vicerāt: et vi-

ctores in patria gaudebat, palmas i manib⁹ babere est victorias in opa-

tioē tenuisse. Cui⁹ opatiōis palma ibi retribuet vbi iam sine certamine

De secreta cordis bu (gaudet, mani q̄ete Moralium lib. xx. Et in homelia scđa secunde partis sup Eze-

chielis: Capitulum. xxv.

E cū operuisset sigillū septimi media hora. Nihil prodest solitudo corporis si solitudo defuerit mentis.

Qui eī corpore remor⁹ vivit, si tu multib⁹ cōversatiōis hūane terrenor⁹ desiderioz cogitatiōe se inserit/ nō est in solitudine.

Si vero p̄mā alijs corporaliter popularibus turbis: et nū nullos curaz seculariuz tu mule⁹ in corde patiat/ nō est in vrbe

Itaq̄ bñ p̄uersatib⁹ primū solitudo mens⁹ tribuit/ut eturgētē intrinsec⁹ strepitū terrenoz desiderioz pie-

māt/ut ebullientes ad insima curas cordis p̄ lugni ḡfam restrinquit amo-

ris: om̄e q̄z mot⁹ impotunt se offe-

retū leuiū cogitationū q̄si q̄sdā ciz uolates muscas ab oculo mentis abi-

gāt manu grauitat⁹/et q̄ddā sibi cuz dño intra se secretū q̄rant vbi cū illo

exteriorē cessate strepitū p̄ inēa desi-

deria silēter loquant⁹. De hoc secreto cordis dictū est. Factū est silēnū in celo q̄si media hora. Letū q̄ppe ē ani-

ma iusti/sicut p̄ prophetā dñs dīc. Le-

lū mibi sedes est. Et celi enarrat glo-

ria z dei. Ania itaq̄ iusti dū ad cēna Esa. lxvi sublimia p̄ subleuationez rēplatioz p̄. s. riq-

nis iutendit surgētes ab infumis co-

gitationib⁹ tumult⁹ p̄cūtit: et unta-

Super lpocalypsim. CLI

le deo qddam silētiū facit. Cū ḡ qes
xplatiue vite agit, in mēte silentiū
fit in celo: q̄ terrenoz actū strepit,
q̄cet a cogitatiōe: vi ad secrētū intu-
mū aurē anim⁹ aponat. H̄z q̄ h̄ si-
lētiū xplatiōis / z b̄c qes mētis in
bac vita nō p̄t eē pfecta: neq̄q̄ hora
integra factū in celo silētiuz d̄: s̄ q̄si
media: vt nec media plene sentiat cū
pmiut⁹ q̄si: q̄ mor vt se anim⁹ suble-
uare ceptie / z q̄tis intime lumine ps-
fundit: redētē motu cogitationū stu-
pid⁹ de semetiōe xſudū / z xſus ce-
caſ. Nolēti q̄ppe aio cogitationū tu-
multuosi feſtrepit⁹ ingerit: z tā sub-
limito int̄dētē ruris: ad respicen-
da terrena cordis oculū violētē tra-
būt. T̄n sc̄ptū ē. Corp⁹ q̄d corrūpiſ
aggravat aio: z dephnit frena ibabi-
tano sensuſ m̄ta cogitantē. B̄n ḡ ſa-
cū h̄ silētiū nō integrā sed media bo-
ra describit: qm̄ bic xplatiō neq̄q̄
perficit: q̄uis ardēter inchoet.

De potestate p̄dicatiōe antīxpt.

Moralū lib. xxxix.

Co. xxx.

Hoc. ir. Et vidi equos invisiōe: t̄ capita
ceoz erat tāq̄ capita leonum: et
tertia ps boim occisa ē de igne z sul-
phure z sumo: q̄pcedebat et ore ipoz
tū. P̄tā cīn equoz in ore ipoz ē: et
q̄ppe terrorib⁹ ageſ: vt in pueris eos
in caudis eoz. Antīxps ventes ipas-
rum p̄dicatiōib⁹: z si nō vitatis ſnia/
etia ſumas būr⁹ ſeci ſtātes obtrimes
bit: q̄ dupliſ ſeuens errore conabit⁹
ad ſe eorda boiz / z miſſis p̄dicatoib⁹
trabere: z cōmotis p̄tāto inclinare.
P̄dicatio q̄deſ miſtroz eius facile
despici ab auditorib⁹ poterit: ſed bāc
p̄tē ei⁹: z bēbat in manu ſua lib:um
aptū. Iſte liber q̄ bic aptua videri le-
git paulo ſupi⁹ ſignat⁹ ſigillis ſep̄e Apoc. v.

apparebit q̄ſ ad pueritā ſidelii p̄t
etatē alij verbis ſeuunt/ alij gladijue
Quis em̄ etiā in firm⁹ antu: p̄i p̄dica-
tores nō despiceret/ ſi non eos p̄ circu-
cuitū potestatū ſeclariū terror: muni-
reſz dupliſ ſi illos calliditate ageſ:
q̄ qd̄ eis ab alijs vbiſ blandiſtib⁹ di-
ceſ: ſi ab alijs gladijſ ferientib⁹ impa-
biſ: q̄ vtrōz q̄ ſactio: i. potētū atq̄ lo-
quaciuſ in apocalypſi Joānis breui ē
ſnia ſphēſa q̄ dī. P̄tā equoz in ore Ibidem.
ipoz / z in caudis erat. Qui noīe p̄-
dicatoſ: in ſacra ſcriptura aliquā intelli-
giſ. In ore itaq̄ doctoz ſcia: in cau-
da ſo ſeclariū potētia figuraſ. Per
caudā q̄ppe q̄ retro ē h̄tū ſeclī poſt:
ponēda t̄galita ſ designat. dc q̄ pau-
lus apl̄s dt. Unū aut q̄ retro oblit⁹ Phil. ii.
ad ea q̄ an ſunt extēt⁹. Retro eſt em̄
om̄ne qd̄ trāſit: an ſo ē om̄ne qd̄ veniſ
ens p̄manet. Iſt̄ igi⁹ equis: id ē neſ
quifimis p̄dicatoib⁹ vbiq̄ carnaliſ
impulſu currētib⁹ in ore z in cauda
p̄tā eſt: q̄ ipsi q̄deſ puerſa ſuadēdo
p̄dicant: ſed t̄paliſ p̄tāto fulti p̄ ea
ſe q̄ retro ſe eralt⁹. Et qm̄ ipſi appa-
rere deſpicabiles p̄t̄ ab iniq̄s audi-
toribus suis p̄ eos ſibi reuerētia cri-
gūt q̄rū p̄ocinj⁹ ſulciunt. Multis
tū. P̄tā cīn equoz in ore ipoz ē: et
q̄ppe terrorib⁹ ageſ: vt in pueris eos
in caudis eoz. Antīxps ventes ipas-
rum p̄dicatiōib⁹: z ſi nō vitatis ſnia/
etia ſumas būr⁹ ſeci ſtātes obtrimes
bit: q̄ dupliſ ſeuens errore conabit⁹
ad ſe eorda boiz / z miſſis p̄dicatoib⁹
trabere: z cōmotis p̄tāto inclinare.
P̄dicatio q̄deſ miſtroz eius facile
despici ab auditorib⁹ poterit: ſed bāc
p̄tē ei⁹: z bēbat in manu ſua lib:um
aptū. Iſte liber q̄ bic aptua videri le-
git paulo ſupi⁹ ſignat⁹ ſigillis ſep̄e Apoc. v.

Item de apertione libri. In dialo-
go. libro. iii.

Copitulum. xxxi.

Et vidi aliū angelū dſcēdētem Apoc. x.
De celo amictū nubēz iris in ca-
pite ei⁹: z bēbat in manu ſua lib:um
aptū. Iſte liber q̄ bic aptua videri le-
git paulo ſupi⁹ ſignat⁹ ſigillis ſep̄e Apoc. v.

Gregoriane e Receptiores

sacra scriptura signat: Quā sol⁹ redē-
ptor n̄i operuit/qui hō fac⁹ morien-
do/resurgēdo/ascēdēdo cūcta myste-
ria q̄ in ea fuerāt clausa patefecit.

¶ De trāstū tpi⁹ et defectu impi⁹.
Mozalii lib. viii. La. xxxij.

Apoc. x.

¶ Cœlauit angel⁹ manū suā in
celū/z iurauit p̄ viuentē in secu-
la seculoz: qz tps nō erit ampli⁹. ¶ ē
pus n̄e mutabilitatis ita q̄nq; trāsis-
tuz est vt p̄ penit⁹ nō sit: angelō bic in
Ibidem. sacro eloq; attestatē q̄ ait. Per viuē-
tem in seclā: qz tps iā nō erit. Nā z si
ppheta dī. Erit tps coz in crnū: qz p̄
momēta tps deficit noīc tps eoru
defectu vocavit: ostēdēo q̄ sine fine
om̄imodo defectu deficit hi q̄ a vis-
sionis intime isolatiōes separant.

¶ Sc̄ptura sacra cib⁹ sit in obscu-
ris sentētib⁹/z potus in aptis. In bo-
melia. x. sup Ezech.

Ebi. 6.

¶ C̄t abij ad angeluz dicens ei: vt
daret mibi libruz/z dirit mibi:
Accipe libruz z deuora illū. Sc̄ptura
sacra cib⁹ z pot⁹ est. vñ etiā per pphe-
tam aliū dñs minat. Mittā famē in
terrā: nō famē panis neq; sitim aque
sed audiēdi verbū dñi. Qui ḡ subtra-
cto suo eloq; fame ac siti nos dē atte-
ri: qz cib⁹ z cib⁹ n̄t z pot⁹ sunt de-
mōstrat. Sed notādū est q̄ aliquā cib⁹
bus/aliqñ sunt pot⁹. In rebo em̄ ob-
securorib⁹ q̄ neq; intelligi nisi ex-
ponant sc̄ptura sacra cib⁹ ē. qz q̄cqd
exponit vt intelligat q̄slī māditur vt
glutinat. In rebo aut̄ aptiorib⁹ potus
est: potū cīm nō mādcendo glutinius.
Apertiora ḡ mādata bibum⁹: qz etiāz
nō exposita intelligere valeat⁹. Pro
eo aut̄ q̄ Joānes obscura mīta z p̄-

si diceref. Pertracta z intelligē: de-
priua mānde z tunc degluti.

¶ De studiō meditatiōe z custodiā
verbi dei. Caplī. xxiij.

¶ Accipi libru de manu ange-
li/z deuorau illuz; z erat in ore Apoc.

meo dulce tanq; mel.

¶ In homelia. x. sup Ezech. z super
euangelium Una sabbani.

¶ Libruz deuoram⁹ cū vba rite cīk
audītate sumū. In q̄ deuoratiōis

vbo qd aliud q̄ corpori negligēre no-
stre rep̄bendit: q̄ vba dñi atq; myste-
ria z p̄ nosmetipos nō req̄rim⁹/z di-
cta ab alijs audim⁹ inuitit.

¶ Librum ḡ
deuoram⁹ z comedim⁹/ou libuz dei-
legim⁹. Multi aut̄ legūt/z ab ipa les-
tione ieiuniū sūt. Multi voce p̄dica-
tiōis audiūt: sed postvocē vacui z ie-
iuniū recedūt: qz z si mēte intellectuz

sacri eloqñ p̄cipiūt obliuiscēdor nō
kuādo q̄ audierint: hec in cordis vī-

sc̄rībo nō reponāt. Legūt aut̄ z ieu-
niū a lectiōe nō sunt q̄ intelligūt z ser-
uant ea in q̄bō laborat.

¶ Sepe ei quosdam vidū tota se mēte ad sacre les-
tioniō studiū z tulisse: atq; inter ver-

ba dñica recognoscētes in quāl des-
liqr:nt/semetipos in lachrymis mas-

carare/meroze cōtinuo afficeret: in nul-
lis hui⁹ mūdi p̄spēritatiō delectat:

ita vt eis vita p̄sens oneri z lux ipsa

fastidū fieret: vir ad colloquēdū cō-
munia admittere: atq; a rigore disce-

pline animū difficile relaxare: p̄emo-

re z cōtors luctu solūmodo z silētio-

gaudere. Di sanctū libru deuoram⁹ z

comedit z ieiuniū non sunt: qz p̄cepit,

vite que sensus capere potuit: memo-

ria non ammisit: sed bec collect⁹ in deo-

plerā auditur⁹ est: neq; ei de sacro li-
anim⁹ legendo sp̄ z recoledō fuauit:

hō dī. Hibe/sz deuorq; z comedē, ac
¶ Et si pleriq; vt tales q̄s et done-

Super Apocalypsim CLII.

gratia celestis etiā verbis doctrine p-
cipiat: atqz dicitur patrī paulo qd ipi meditatio verbi dei. In homilia. x.
dulcis intrinsecus ruminat et primos sup Ezechielē. Cap. xxxv.
sicut pascant. De quoꝝ pfecto ore
p̄dicatio tanto audientibꝫ dulcis est:
quatoꝝ eoz actioꝝ spiritalis suis predica-
tionibꝫ nō est; quia de propria vita sus-
munt qd per linguam primo cōferunt.
Vñ recte dicitur et deuorauit illū: et eras
in ore meo dulce tanqz mel. Liber q
comedit et deuorat dulcis in ore sicut
mel fact⁹ est: qd ipsi sciunt de omnipo-
tente dño suavit⁹ loqui: qd dicierint
huc in cordis sui secreto veracit⁹ amar-
are. In eius q̄ppe ore scriptura sacra
dulcis est: cum⁹ vite viscera mandat⁹
illius replent⁹: quantia et ei suavis est
ad loquendū: cui interi⁹ impressa fu-
erit ad viuendū. Nā fmo dei dulces
dīmē nob̄: quē vita reproba intra
scientiam remordet. Inde necesse
est ut qui verbū dei loquit⁹ prius stu-
deat scire qualis viuat: ut post ex vī-
ta colligat quae et qualis dicat. Ad p-
dicānū nang⁹ plus scientia sancti
omnis edificat: qz exercitatio fmo-
nis: quoniam amando celestia intra se-
men p̄dicator legit quō p̄suadeat:
ut delicii debeat terrena. Qui enim
vitā suā interius p̄sset: et exemplo
suo foris ammonēdo alios edificat:
quasi in corde lingue calamus tingit:
in eo qd manu verbi primis exteri⁹
scribit. Inde admirabilis p̄dicator
cū multa discipulis exhortando dis-
cit: quis nullā intra semetipm de cō-
scientia spiritalitatem pertulit securus
ad iunctū. Si qua vīus / si qua laus
discipline hec cogitate: que et didicis-
sus et accepisti et audisti et vidisti
in me. Hec agite et deus pacis erit
nobiscum.

Videt in nobis agat memoria et
dulcis intrinsecus ruminat et primos sup Ezechielē. Cap. xxxv.
Et cū deuorasse libz amarica Apoc. x.
Itus est vēter me⁹. In sacro elo-
quo nōnūqz vēter p̄mete poni p̄sue-
uit. vñ Hierenias dī. Vērem mēn⁹ Hieſ. iij
doleo. Ventre q̄ppe doluit q̄ mētis
afflictioꝝ sensit. Hinc etiā veritas ait.
Qui credit in me flumina b̄ vētre ei⁹
fluēt q̄q̄ viue. Q: em̄ b̄ mēte fidelia
scrē p̄dicatōes defluūt: q̄si de ventre
credētis aque viue flumina decurrūt
Hed q̄rendū est cū supl⁹ de libro quē
aceperat scriptum sit: et erat in ore meo
tanqz mel dulce: qua rōne postmodu-
dī. et cū deuo: assēm libz amaricat⁹
est vēter me⁹. Diz q̄ppe est valde si
dulcedo simil cōueniat et amaritudo.
S: cōfēdū est: qd cui fmo dei in ore
cordis dulcis esse ceperit: bū p̄culdus
bio et semetipz anim⁹ amarescit. quo
em̄ in illo subtilitē discit quāt se re-
bēdere debeat: eo se duri⁹ p̄ amarit
dīmē p̄nie castigat. qz rōne magis sibi
displices: q̄nto ampli⁹ in sacro libeo
de omnipotēte deo vider qd amerit.

Visa de causa eloquia divina dī
scere debeam⁹. In homilia. x. super
Ezechielē. Caplī. xxvi.

Et dixit mihi angel⁹. Optet te Apoc. x.
Iter p̄p̄berare ipsi⁹ et gentibꝫ: et
linguis et regibꝫ mltis. In vībis sacri
eloquū iste dī studi⁹ nr̄i ordo seruari:
ut bec ideo cognoscant⁹ quatin⁹ de
iniq̄tate nr̄a cōp̄fici cognoscētes ma-
la q̄ fecim⁹: vītem⁹ ne ola faciam⁹. et
cū iam et magno vīu lach: vīaz de
p̄cōp̄ remissiōe ceperit esse fiducia p̄
verba dei que intelligim⁹ ad vitam
q̄y et alios traham⁹. Ad h̄c ci intellex-

Gregoriane exceptiones:

genda sunt: ut i nobis pmisit/ et intētiō spēali alijs pferant. **E**nī bñ post
q̄ angelus dixit bñ Joāni. accipe li
brū et deuora illū/paulopost subdidit
Pret te p̄petare p̄liss gētibꝫ lin
guis et regibꝫ muleſ. **A**c si ei de sacro
cibo dicereſ. **C**omedet pasce/satiare
et cruxta: accipe et sparge: p̄sortare et
De abiectione reproboꝫ (labora.
et vocatione elector. **M**oralium libro.
xxvii. Et in homelia p̄ma scđe par
tis sup Ezechielem. **L**ap. xxxvii.

Apoc. xi. **S**ed bar⁹ est mibi calam⁹ filii vir
ge dicēs. Surge et metire tem
plum dei et altare: et adorātes in eo/
atriū aut qđ ē foris tēplū ejē foras:
et ne mettaris eū/ qm̄ datū est gētibꝫ.
In carne dñs ad eccliaz veniēs men
suras eidē ecclie posuit: et fīces eius/
dez ecclie occulti iudicij subtilitate di
stinxit; intra q̄s alij vocati retinēnſ/
alij ne accedat arcenſ. **S**acra septu
ra calam⁹ mēsure ē: q̄ i sacro dei elo
quo qđ nobis p̄scptū est esse dispēsa
tiōes ei⁹ agnoscim⁹. **N**ā p̄ incōprehē
sibile ei⁹ iudiciuz in collectiōe boim:
alios a suis iniqtatibꝫ educit/ alios in
sua iniqtate derelinqt; alioſ intra mēsu
ra electoz mittit/ et aleſ foris relinqit;
ut nullo mō ad electoz nūez p̄tinere
mercat. **S**cto q̄ppe euāgelio teste di
dicim⁹ q̄ cuidā dicēti. mḡ sequar te
q̄cūq̄ teris: eiusdēmḡ voce r̄nsum
Matt. est. **V**ulpes foucas hñt et volucres
celi nidos/ sili⁹ aut hois nō bñ vbi ca
vii. **L**uce. ix. put recliner. Alij dicēti. Dñe pmitt
me p̄mū ire et sepelire p̄ez meū: eius
dez mḡ voce r̄nsum ē. **S**ine vt mor
tui sepeliā mortuos suos/ tu aut seq
re: et annūcia regnū dei. **E**cce ali⁹ ses
culturū se pmittit et repellit: ali⁹ rela
ponit aliqui p̄ eū dñs designat: sicut
kandū se postulat et retinet. **I**lle non sapiētie libro p̄hibet: q̄ oēs imp̄iū

suscipit/ iste nec ad hore momēti ob
obseq̄ relaxat. **P**redicatoris q̄ sci
agēt esp̄ū in alias p̄es mudi vocabā
tur ut irent/ ab alijs q̄o p̄ibꝫ accedā
tur ne accederet. **P**aul⁹ nāc̄ apluſ
cū macedonie p̄dicare negliget/ p
vīſū appū illi vir macedo q̄ diceret
Trāſic̄ in macedonīa adiuua nos. i. **L**onis
At q̄sient septū est/ tentabāt apli ire tvi.
bitbynia: et nō pmisit eos sp̄us Iesu **B**ci. xv.
Dū ḡ p̄dicatores sci et vocat ad ma
cedonīa vbi fortasse pgere nō cogitat
bāt: et ab Asia p̄hibent vbi pgere des
siderabāt: iste occultaz mēluraz ca
lam⁹ illuc duct⁹ est/ hinc reducit. Il
lic tēdit ut macedonīa intra sc̄te ec
clie spacia colligat: binc abstrahit
ut extra fīces fidei asia relinguat.
Erat q̄ppe tūc in ea q̄ colligedi non
erāt: q̄o iusta meritū suū pdit⁹ iam
nūc asia intra mēsuras ecclie dco lar
giēte suscepta est. **I**ntra bas ḡ mēsu
ras s̄t oēs electi/ extra bas oēs repro
bi: etiā si intra fidet līmitē ē videat.
Enī bñ sc̄to Joāni dī. Atriū qđ foris
tēplū est foras ejēce/ et ne mettar⁹ eā.
Quid em̄ atrīū alioſ q̄ latitudinē ſi
gnificat vite p̄ntis. **E**c recte foris tem
plū ſt q̄ designat q̄ arrīū. atq̄ io me
tiēdi nō ſt qm̄ angusta ē porta q̄ dñs
cir ad vitā: et latitudovite p̄auoz nō
admittitur ad mēsuras et reglas ele
ctor. **L**per solē diuina claritas (ctoz.
per lunā vō figureſ realitatis mītua
bilitas. **M**oī. lib. xxvii. **L**a. xxvii.
Et aptū est tēplū dñi in celo et vi
la est archa testimoniū ei⁹ in tem
plo: et signū magnū apparuit in celo:
mlier amicta sole: et luna sub pedibꝫ
ei⁹. **I**n septura sacra cū sol figura: e
tandū ſe postulat et retinet. **I**lle non sapiētie libro p̄hibet: q̄ oēs imp̄iū

Super' Apocalipsyn. CLIII.

Ip. vi. **E**xtrēmi dīe iudicij cognita sua dam
nanone dicturi sūt. Errauim⁹ a via
vitatis ⁊ lumē iusticie nō luce nobis/
z solnō ortus est nobis. **A**ec si agre
dicat. Interni nobis lumen inis radi⁹
nō refluit. **Vñ** ⁊ Joānes ait. **D**u
lier amicta sole ⁊ luna sub pedibus
er⁹. In sole eīm illustratio vitatis ⁊ in
luna ho que mēstruis supplicationib⁹
deficit mirabilitas temporalitat⁹ acci
pit. **S**ancta aut̄ ecclēsia qā supni lu
minis splēdore p̄egit ⁊ q̄i sole vestit.
Quiā nō cuncta temporalia despicit/
lunam sub pedib⁹ premitt.

O stellarū noīe illi designant q̄s
diabolus de celesti cōucriatione ad
terrena detrahit. **D**o ratiū lib. iiiij.
et c̄sq̄. **C**apitulum. xxix.

Et vīsum est aliud signū in celo
et ecce draco magnus rufus ha
benvic capita septē ⁊ cornua decē ⁊ in
capitibus suis septē diademata ⁊ et
cauda ei⁹ trahebat tertia partē stel
lae ⁊ celo ⁊ misit eas in terrā. **D**oc de
antypo sub draconis specie dī. **C**es
lū em est ecclēsia ⁊ in hac nocte vite
psen⁹ dū innumerab⁹ in se sanctorū
vires continet radiantib⁹ desig⁹ si
derib⁹ fulget. **I**n scriptura q̄ppe sa
tra stellaz noīe aliquā sc̄tōz iusticia q̄
in bū⁹ vite tñbus lucet ⁊ aliquā vero
hypocritaz fictio demonstrat q̄ bona
q̄sc̄tū ad p̄cipiēdas laudes boībo
ondunt. **S**i em recte viventes stelle
nō esētneq̄s. **P**aul⁹ discipulis di
cere. **I**n medio natiōis prae ⁊ per
verse inter q̄s luceris ⁊ sicut luminas
ria in mūdo. **R**urſū si inter eos q̄ re
cre viden⁹ agere q̄dā de actiōe sua re
tributioñē fauoris hūani nō querēt/
nequaq̄ stellas. **J**oānes ruere a cele
stib⁹ videret dices. **M**isit draco cau
dā ⁊ traxit tertia partē stellaz ⁊ m
sit eos in fraz. **I**lla q̄ppe satiane ex
tremitas p̄ audaciā assūpti boīis ere
cta q̄dā q̄ velut electros dei in ecclē
sia inuenit obtinēdo repbos ostēdit/
z extremā p̄suasiōe antiripi q̄dā q̄ vi
dens lucere rapient. **S**tellaz nāq̄ i
terrā trahere est eos q̄ videnti studio
vite celestis inhēcere ⁊ ex amore terræ
no inq̄tate apti erroris involvere.
Stellaz d̄ celo in terrā cadere est re
lucta hominūllus spe celestī illo duce
ad ambitū glorie secularis inhiare.

Dicitur scriptura sacra aliquā futuraz
p̄ p̄terito ⁊ p̄ reteritū p̄ futurō ponit
Moralium. lib. xxiiij. **C**ap. cl. **A**poc. xij.

Ecce paritura ut ēū peperisset si
liuz ei⁹ devoraret. **S**criptura sacra
ita nominiq̄ tēpū p̄teritū futurā q̄
gūmescet ut aliquā futurō p̄ p̄terito/
aliquā ho vtas p̄terito p̄ futurō. **F**u
turo namq̄ p̄ p̄terito vñt cū Joā
ni mulier paritura masculuz q̄ regat
gentes in virga ferrea demonstrat.
Quod qā incarnato dñō vñcētē iā
tūc faciū fuetat res gesta nūciatur
Rurſū p̄terito vñt p̄ futurō sicut p̄
psalmistaz dñs loq̄t dices. **F**oderūt
man⁹ meas ⁊ pedes meos dinume/
taterūt omnia ossa mea. **Q**uib⁹ vide
lez vñb⁹ spēs dñtice passionis q̄si tas
trāfacta describit ⁊ sed tñ adhuc lōn
ge post futura nūciatur.

De p̄iuatib⁹ angelorū nominib⁹
In homelia sup̄ Euāgeliū. Accesse
runt ad Jesum. **C**apitulum. xlj.

Et factū est p̄eliū magnū in ces
tūr cū draconē. **E**t draco pugnab⁹
z angelī ei⁹ ⁊ nō valuerūt neq̄ loc
inuēt⁹ est eoz amplius in celo. **E**t p̄

f

Gregoriane exceptiones.

Iec⁹ est draco ille magn⁹ serpēs an Scriptura vero sacra sepe dīc⁹ pro rīq⁹ quod vocat̄ dyabol⁹ ⁊ satanas quod proprieris noctem vero pro aduersis po seducit vniueriū orbez piec⁹ est in nere 2sueuit. In die ergo ⁊ in nocte terrā ⁊ angeli ei⁹ cū illo missi sūt.

Celestis pric spiritus idcirco priua^{re} eis noībo cēsen⁹ vt signet pro vocabus lo etiā in opatiōe quod valeat ⁊ vt cū ad nos aliqd ministraturi veniūt apud nos etiā nomē a ministeriis trahāt. Michael nāquos quos vt de⁹. Raphael dominos diabol⁹ circa finē mundi crudelior apparebit. Moralium libro. xxiij.

Esa. xliij. beaturus aliquid agit. Michael mitti per antiqu⁹ quod esse deo pro supbiaz similiis cōcupiuit dicēs. In celū ascendam⁹ sup astra celi exaltebo solū meū: si similis ero altissimo. dū in fine mundi in sua beaute relinques extremo iudiicio perumendus. cū Michael archā gelo proliaturus esse probabil⁹ ⁊ vt quod se ad dei similitudinē supbus extulerat pro Michaelē perempt⁹ discat. quod ad dei similitudinem pro supbia nullus erur gat. Raphael quod interptat̄ (vt dicitur) medicina dei quod verō dū. Theologie oculos quod pro officiū curatiōis tergit̄. Cecitar̄ eius tribris ter sit. Qui ergo ad curandū mittis: dignum verō deliciis sūt vt dei medicina vocaret.

Apoca. i. Quāliter diabolus accusat nos.

Moralium libro. ii. **Letp. xlj.** dominos illū quē gestat boiem: omne dominatus illū quod temporalit̄ proaler nequiter ostēdi dominos regnū: ut nostri ⁊ potestas torum eius. Moralium lib. xxij. **E**dicentē: Nunc facta est salus et rīus ⁊ regnū: ut nostri ⁊ potestas temporis ei⁹ quod piec⁹ est accusator fratru nostropro quod accusabat illos an consperātū dñi die ac nocte. Astutus aduersari⁹ cū sc̄m quēlibz viz inter propries lia agni: ⁊ loquebatse sicut draco ⁊ pro ra bene egisse considerat̄. reprobarē testat̄ propriis bestie ône faciebat ico spud iudicem per aduersa festinat, specu ei⁹ ⁊ fec̄ signa magna. vt etiā

Capitulum. xlj. **O**vidi altā bestiā oscēdētē de terra. ⁊ hēbat cornua duo simili. sc̄m quēlibz viz inter propries lia agni: ⁊ loquebatse sicut draco ⁊ pro ra bene egisse considerat̄. reprobarē testat̄ propriis bestie ône faciebat ico spud iudicem per aduersa festinat, specu ei⁹ ⁊ fec̄ signa magna. vt etiā

Super Apocalipsim. CLIII.

saceret igne de celo descēdere in terrā in specu hominum. Predicatores autem spiriti sanctitatis sibi spēm arrogabūt; sed in opa iniustitiae exercebunt clari erūt p̄ iustitiae simulationē; sed obscuri p̄ nequit p̄ perpetrationē. Horū igit̄ simulationis malitia; Joānes brevi descriptione cōphendit. Priorē q̄d p̄ bestiā id est antīxpm superiori iaz descriptione narrauerat; postquam etiam hec alia bestia ascēdisse dicitur. Quod post eū multitudō p̄dicatoꝝ illi⁹ et terrena potestate gloria. De trā q̄d p̄ ascēdere est terrena gloria sup̄bire. Qui habet duo cornua agni similia; q̄d p̄ hypocrisim sacrificari; eā quā in se veraciter dñs habuit sibi singulare inesse p̄ sapientiā metief et vitam. H̄; q̄d sub agni spē auditorib⁹ rep̄bis serpentiū; virus infundit; recte illuc subdit; et loqbat ut draco. Ita q̄d bestia i. p̄dicantū multitudō si apte virdraco loqret agno similia nō appetaret; q̄d assūpit agni spēm ut draconis exerceat operationē. Illa tpe cōpliebit; qd̄ veritat̄ ore p̄ euāgeliū dī.

Mat. xiiii
Exurgēt pseudo xp̄i et pseudo p̄phe te; et dabunt signa magna et p̄digia; ita ut in errore inducant si fieri potest̄ electi. Electi nāqz dū eoz signa sp̄sicerit; dū p̄tēnentes vitā fata ministrorū aut̄ri p̄ miracula phorrescēt qdā dubietas; nubilū in corde pastient; qd̄ se p̄ pdigia illoꝝ malitia eleuat; in istis aliquaten⁹ risus certior caligat. Ex p̄dicatoꝝ igit̄ antīxpi signis et pdigij mēdaciō ad momen̄ tu dubietas in bonis mētib⁹ gnabif et in electorū cordib⁹ p̄spectis terribiſ libris signis obscura cogitatio p̄glossabif. Tūc unaqz electorū aia cogitatio suarū imperi⁹ q̄d̄ spumas vñ cīdēdo p̄plectit; falsū appellatiō esigēt

daz in olla feruētiū sustinebit; q̄d et ignis zeli cōmouebit et ipa cēporolis oppōsio more olle intrinsec⁹ clausas tenebit. Unū cū Joānes hui⁹ bestie signa narraret adiūrit; ira ut lignē faceret de celo descēdere. Ignē q̄ppe de celo descendere est de celestibus electorū animis sancti zeli flammis

¶ De singulari Virginū cōmanare galidio et incorruptionē. Cap. xlvi. Apo. xliii

¶ Id supra syon agnū stantē; et cū eo centū quadraginta quatuor milia. Et cantabat q̄d̄ canticus nouū; et nemo poterat dicere canticus nisi illa centū quadraginta quatuor milia.

In pastorali capitulo. lxi.

¶ Hoc de virginib⁹ petri carnis ignorantib⁹ p̄ Joānet dī. Singuliter q̄ppe canticus agni cōtare est; cū eo in p̄petuo p̄ cunctis fidelibus etiā de carnis ico; ruptio gaudere. Qd̄ tū electi ceteri canticus audire possūt licet dicere nequeunt; quia per caritatem quidem in illorum celli tudine leti sunt; quis ad eorum premia non assurgant. De hac incorruptione et carnis integritate per seminupsam veritas dicit. Non omnes capiunt verbum hoc. Qd̄ eo innotuit summum quo denegavit omnīū; et dum predicit quia difficile capitur; audientib⁹ innuit ceptum cum qua cautela testatur.

¶ De iudicio dei. Moralium libro xxxiiii. Capitulum. xlvi. Apo. xliii

¶ Id nubem cādīdam; et supra nubem sedentes simile filio hominis; habentē in capite suo coronaz aureā; et in manu sua falcatū acutatū babis. Prās diuini iudicij qd̄ intra se oia iastionū suarū imperi⁹ q̄d̄ spumas vñ cīdēdo p̄plectit; falsū appellatiō esigēt

Gregoriane exceptiones

In falce eīm quicqđ inciduntur/ quaqđ
versū flectat̄ intus cadit. Et qđ p̄as
sugni iudicij nullaten⁹ evitare/intra
ipam q̄ppe sum⁹ qlibet fugere cone
mūt/recete cū vētur⁹ iudex ostendit/
falce tenere q̄libet/ qđ cū potēter ad
om̄ia obuiat incidenteō circūdat.

De significatiōe solis ⁊ ruina for
tiū. Moralium lib. xxxiiij. Cap. i. lvij.

Apo. xvij. **O**t quartus angelus effudit fia
lā suā in sole: ⁊ datū est illi estu
affligere hoīes ⁊ igne. Solis nomē
sapientiū intellect⁹ exp̄mis. Fialā vcz
in sole effūdere est: p̄secutiois suppli
cia viris sapientie splendore fulgētib⁹
irrogare. Et datuz est illi ⁊ estu affi
ceret hoīes ⁊ igne/ qđ dū sapientie vi
ri cruciatib⁹ vici male agēdi errore
tagūnfallor⁹ exēplo p̄suasi infirmi q
qz temporalib⁹ desiderijs mardescunt.

Nota. Ruine nāqđ fortū/augmēta prestat
p̄ditionib⁹ infirmorū. **O**n sole acu
mē sapientiū designat/ q̄ copationez
qz a salomone dicil. Sapientie vt sol
rimaner. stultus vt luna mutatur.

Ecli. xx. **D**e termino vite n̄fe/cur nobis in
cognit⁹ sit ⁊ qliter incautos decipit.

In hom. sup. Sint lūbi v̄f. ca. xlviij.
vij. **D**icitur. Ecce remo sic sur. Ad excuti

āndā mentis n̄fe desidiam ⁊ vt
anum⁹ ad suā suscitet custodiā/ p̄ si
militdū dñs in euāgelio loquit̄ dis
cēs. Hor aut̄ scitote qm̄ si sciret par

Mat. xxiiij. ⁊ 2. **M**at. xxiiij. ⁊ 2. **C**ustodit vestimenta sua ne
nud⁹ ambuler. Sicut corpus
cooperiū vestimenta/sic omniam bo

na p̄egūt opa. Telle innocentie pri
mō bō bn̄ dñt⁹ accepit: male suasus
gilaret vtqz ⁊ n̄ sineret p̄sodi domū

xij. **S**erpe p̄didit: Et qđ recessit p̄us
suā. Ex qua p̄missa similitudine etiā
erhortatio subinserit̄ cuz dñ. **E**t vos

cōtra hāc nuditatē dicit. Beati qui
estote parati/ qđ hora non putas
custodit vestimenta sua: ne nud⁹ am
bitus filius hominis veniet. Nesciente
em̄ patrefamilias fur domū p̄sodit:

cū innocentie p̄cepta seruam⁹ in men
qđ dū a sui custodia sp̄us dormit/ in
te/ vt cū nos iudicij culpa nudat ad
quisa mors venies n̄fe carnis babi-

taculū irrūpit ⁊ eū quē dñm dom⁹
intuenerit dormientē necat/ qđ cū vē
tura dāna sp̄us minime p̄uidet būc
mors ad suppliciū; nesciētem rapit.

Furi aut̄ resisteret si vigilaret: qđ ad
uentū iudicis q̄ occulē, animā rapit.
p̄cauens ei penitendo occurret ne
impenitēs p̄iret. Hora m̄ vīlīmā

dñs n̄ idcirco nobis voluit esse ins
cognitā, vt semp̄ possit esse suspecta:
vt dū illā p̄uidere nō possum⁹ ad illā

sine intermissione p̄paronur. Quia
g. ⁊ vēture morti temp⁹ ignoram⁹:

⁊ post mortē opari nō possum⁹ sup
est vt an̄ mortē tempora indulta ra
piamus: Sic em̄ sic mors ipa cū ve
nerit vincit/ si priusqđ veniat semp̄ ri

De sollicita vite n̄fe custo. (mea,
dia. In homelia sup. euāgelij Sint
lumbi vestri p̄cincti. Cap. clir.

Batus q̄ vigilar. Eligilat q̄ ad

Apo. xvij. Baspectum veri luminis mentis
oculos aptos tenet. Eligilat q̄ seruat
opando qđ credit. Eligilat q̄ a se tor
poris ⁊ negligētie tenebras repellit.

Hinc etenim Paul⁹ dicit. Eiusqđ i. Cor. xv.
te iusti ⁊ nolite peccare. Hic rursus
In hom. sup. Sint lūbi v̄f. ca. xlviij.
ait. Hora estiā nos de sōno surgere: Ro. xiiij.

Moralium lib. xij. ⁊ xvij. Cap. i.

Custodit vestimenta sua ne
nud⁹ ambuler. Sicut corpus

cooperiū vestimenta/sic omniam bo

na p̄egūt opa. Telle innocentie pri
mō bō bn̄ dñt⁹ accepit: male suasus
gilaret vtqz ⁊ n̄ sineret p̄sodi domū

i paradiso veste innocentie nudamur
erhortatio subinserit̄ cuz dñ. **E**t vos

cōtra hāc nuditatē dicit. Beati qui
estote parati/ qđ hora non putas
custodit vestimenta sua: ne nud⁹ am
bitus filius hominis veniet. Nesciente
em̄ patrefamilias fur domū p̄sodit:

cū innocentie p̄cepta seruam⁹ in men
qđ dū a sui custodia sp̄us dormit/ in
te/ vt cū nos iudicij culpa nudat ad
quisa mors venies n̄fe carnis babi-

amissā redeūtes innocentie penitēcie.

Super Apocalypsim CLV

operat:

Doralium libro. v. Cap. li.

Et videat turpitudinem eius. Turpitudo nostra tunc certis/cum visu repensibilis a iustiori; oculos in iudicio nequaquam subsequens boni operis tegmine velat. Apud deum enim nos opera quasi vestimenta teguntur.

De ordine eterni supplicij. Dorsalium libro. ix. Cap. lii.

Quanus glorificauit se babylone? Quod in deliciis fuit/tantum datur illi tormentum. Nequaquam omnipotens deus quod mala beatus punit inordinata esse vello modo vel tormenta permittit: quoniam ipsa haec supplicia quod ex luce iustitie per eum inferri sine ordine nequaquam possunt. Quoniam namque in suppliciis ordinato non erit dum damnatum quemque iuxta modum criminis et retributio sequetur.

De exercitu eterni conuiuii. In homilia super euangelium. Nam festauit se Iesus, et super euangelium. Homo quidam fecit cuncta magna, et super euangelium. Simile est regnum celorum homini qui fecit nuptias filio suo.

Capitulum. liii.

Beat qui ad cenam nuptiarum agnitum vocari sunt. Per hanc cenam nupcias agni eternum et ultimum conuiuum videlicet uiu designat ad quod quisque semel in novit ab illicitis continentie freno retrauerit/uterius non exhibet. Idcirco stringere et rursus caritatis impulsu aut hoc ultimum conuiuum dei non pran in exhortatione boni opis relaxare.

Et cena vocat/quia post prandium sed cena vocat/

per incarnationem suam Christus

in mundo innotuit. In homilia prima

littera restat. Et quia eternum dei conuiuum nullum secunde partis super Ezechiel. Cap. lv.

nobis in extremo preparabit rectum.

Oritur ut hoc non prandium/sed cena vocatur.

Idcirco ergo Iohannes non ad dominum dominantium.

prandium ad cuncta vocatos narrat/

quod nimis in fine diei conuiuum cena est.

Qui ergo finito presentis vite teneat ad perfectionem supne contemplationis veniunt non ad agni prandium/sed ad cuncta vocantur. Illo igitur ultimo coniunctio de presentia beatitatis epulabantur quod nunc perfectionis studio terrena transcedunt.

Quod mundi huius amor non ligat/qui

et si virtus per temptationem obstre

pit/cepta tamen eorum desideria non retundit

illos tunc interna refectio reparabit

quod nunc pleni septiformi gratia in amore

spiritus angelicorum. Huiusque fratres spiritus

repleni presentia desiderentur/qua si hoc

spiritus pleni fuerint/ad illud coniunctum

quenire valebunt. Quisque namque ille

est quem nunc spiritus servus non reparat/p

fecto ab illa eterni coniuncti refectio/tem

De exercitu sanctorum martyrum. (nat.

typ. Doralium libro. xxi. Cap. luix.

Et vidi celum aptum, et ecce equus

cobatus/et quod sedebat super eum voca-

catur fidelis et verax. Et vestitus

erat vestem aspersa sanguine/et voca-

batur nomine eius verbum dei. Et exercit-

us sunt in celo sequentes eum in equis

albis. Multitudinem sanctorum que in

hoc martyrum bello sudauerat/exercit

ezzeli recte vocat. Qui idcirco in eis

albis sedere referuntur/qua nimis coru-

corpora et luce iustitiae et castitatis ca-

dore claruerunt. Equus quippe est vir-

cus quod anime corpus suum/quod videlicet

nouit ab illicitis continentie freno re-

traverit/uterius non exhibet. Idcirco in exhortatione boni opis relaxare.

Et cena post prandium secunda partis super Ezechiel. Cap. lv.

habebat in vestimento suo/

in semore scriptum. Rex regum

fuit ut hoc non prandium/sed cena voca-

tur. Idcirco ergo Iohannes non ad dominum dominantium.

Gregoriane exceptiones

Jesu Christi est corpus quod sumpsit ex ligno/nec tamen aliud eius vestimentum est: atque aliquid ipsum. Nam enim quod vestimentum caro est: sed tamen Christus nos nostra sumus caro qua vestimur. Hoc autem vestimentum illud loget anno. **E**saias aspiciens per crucem passionis sanguine cruentatum dicit. Quare rubrum est indumentum tuum et vestimenta tua quasi calcantium in torculari. Per femur vero propagatio carnis est. Quia ergo propagatione generis humani sicut generatione ordinum Matthaeo vel Iuliano narratio describunt in hoc modo venit ex virginem et per incarnationis sue mysteriis: quia rex esset et dominus cunctis rationibus indicauit: in vestimento et in semore scriptum habuit. Rex regum et dominium dominium. Unde enim in modo innovavit ibi de selectionis scientiam inscrit.

De damnatione diaboli. **M**oralem libro quarto capitulo. xxvij. et xxxvij. et xxxvij. **C**apitulum. lvj.

Apo. xx. **U**bi angelum descendenterem de ceulo habentem clavem abyssi et cathecum magnam in manu sua et apprehendit draconem serpente antiquum quod est diaabolus et satanas et ligavit eum per annos mille et misit in abyssum et clausit et signauit super illum ut non seducat amplius getes donec consumantur mille anni et post hec optime illum solui modis copte. Antiquus hostis et draco et serpens vocatur. Drago dicitur quia nos ad nocendi malitiam inflammat et malicie se nobis nocere appetit. Serpens vero quia semper insidias molliter infundit Abyssum vero corda hominum vocat: quia et lapsu fluidatur et duplicitas sunt caliginosum inibrosa. Antiquus itaque serpens numeretur. Quid igitur in millennio Cathena ligatur in abyssum mittitur: quia

relicatus a bonorum cordibus apud reges metes reclusus eis atrociter dominatur: et potentia domine dispensatio astri gratia ne inceptu nocere voleret effrenetur ut quis per eos occulte seuiat ad violatas tamen rapinas subbie non erupat. Ille igitur apostata angelus quod ita codicis fuerat ut angelorum ceteris legionibus eminenter ita subiecto succubuit ut nunc stantibus angelorum dictione substraetur sit quantum vel nunc ad utilitatem famae eis ministratibus reliquias lateat: vel propter ad probationem nostram eis relatarantibus totis se suis persona nos virito solutus ereret. Electi itaque angelorum spiritus subiecti apostata nunc in abyssi portae clausi sunt per quod biles haec sequentia noluissent ipsi scilicet administratibus disponit ut intentiones apti certaminis quoniam destruedens funditus reuocet.

De morte et resurrectione anime. **M**oralium libro. xij. **C**apitulum. lvij. **A**postolus. xvij.

Beatus et sanctus qui habet partem in resurrectione prima. **M**oralium est quod ab interiori vita anima occidit. Ille itaque post in carne felicie resurgit qui in hac vita politus a mensuris sue surrexit morte.

De significacione millennarii numeri. **M**oralium libro. ix. **C**apitulum. lvij. **U**bi. s.

Optates habet erunt sacerdotes dei et Christi et regnabunt cum eo mille annis. In scriptura sacra millennarii numerus per universitate sole et intelligi. Hinc etenim psalmista ait. Verbi quod mandauit in mille generationes: cum precario constet quod ab ipso mundo exordio usque ad redemptions adventum per euangelistam non amittere. Et septem paginae numerentur. Quid igitur in millennio noua sobolez

Huper Apocalypsim. CLVI.

pecta vniuersitas pfectio[n]is ex
pmi. **H**inc g[ra]m. Joānes d[icit] regna
būt cū eo mīc annis q[uod]a v[er]o regnū
sacre ecclie vniuersitatis pfectio[n]e solis
De apta dyaboli malicia in dat.
tpe antirpi. **M**or. xviij. xii. 2. xxxij.

Capitulum. lxx.

Apoc. xx. **C**et postq[ue] cōsummati fuerint mīl
le anni solue[n]t satanas de car-
cere suo et exhibit et seducet gentes.
Millenario nūero nō q[ui]taturē tēpo[n]
ris s[ic] vniuersitatē qua regnat ecclia
designauit et ipo nūero vniuersu[s] p[ro]p[ter]a
pfectio[n]e sua hoc q[ui]tulibet sit sc̄e ec-
clesie tps expressit. **Q**uo pacto dras
co de puro abyssi educe[n]t q[uod]a dyabo-
licā malicia q[uod]a in iniquoru[s] subdolis
occulta[n]t cordib[us] tūc reuelabit: et q[uod]o
modo pre timore regis tūc cōtra ec-
clesiā publice de iniquoru[s] ore oēser:
pentinū vir⁹ ape riet. **N**ec em absco-
dit se sub blādiēte lingua leuiies con-
scia et malicia calliditatis q[ui]si qdā se
tegit abysso simulatio[n]is. **I**n fine ho-
mīdi antiqu⁹ hostis vas p[ro]p[ter]u illuz
p[ro]ditu[um] hoiem ingrediet[ur] q[uod] sp[iritu]l[iter] a[cc]e-
t[ur] t[em]ps nūcupe[n]t q[uod] mēsura[re] hoim trā-
scēdes mō honoris sc̄laris culmine:
mō signis et pdigis fice[re] sacerdoti[n] in
tumore potētie elevari permettitur
Spūs em in illo erit q[uod] in sublimib[us]
cōdit[ur] potētia[n] nature sue nō pdidit
v[er]delect[ur]. **C**ui⁹ v[er]o idcirco nūc mi-
mne oñdit[ur] q[uod]a disp[ec]atio[n]e diuine for-
turudinis a bono[rum] cordib[us] religat[ur] et
ab electis angelorū spiritib[us] nūc in ab-
yssi puto idest in repho[r]to mētib[us] re-
clusus pmf. **T**ēpore v[er]o antirpi de
abyssi puro idest de iniquoru[s] cordis
bus mīc occulte sciutib[us] educe[n]t pro-
cedet et tūc accepta potestate contra
eccliam in vim agte p[ro]secutōis erū-

per: sicut p[ro] semetipatn veritas dicit. **M**att[eu]s
Erit tūc tribulatio magna q[ui]lis non exiqt[ur]

fuit ab initio mōi usq[ue] mō neq[ue] fiet.

Tunc em antiqu⁹ hostis suis virib[us]

tradit[ur] pauco qdē in tpe s[ic] in multa

s[ic] nos larab[us] v[er]itate: sicut sup[er] dictu[s]

est: p[ro]p[ter]a hec opt[er] illū solui modico tpe

Quē q[ui]nis sciuia ad crudelitatē di-

latet/supna tūmia breuitate dieru[s]

angustabit sicut ipsa v[er]itas ait. **I**bide[m]

breuiati fuissēt dies illi/nō fieret sal-

ua ois caro. **O**r em et supbos nos et

infirmos dñs cōspicit dies q[uod] singu-

lariter malos intulit/ misericorditer

br[ea]ciatos dicit, pfecto vi et supbiam

terreat de temporis aduersitate et ih-

firmitatē refoueat de breuitate.

Moralium lib. xix. 2. xxxij.

Hupba itaq[ue] atirpi celitudo sup-

repbas mētes hoim fastu glie singu-

laris erige[n]t/ita vt bō p[ro]ctor et hō d[omi]nū

spicies estimari dcū se sup hoies mē-

tiat/vn Paul⁹ apostol⁹ dicit. Ita v[er]i q[ui]eb[us] q[ui]

templo dei sedeat/ oñdēs se tanq[ue] sit

de. **H**ec ei supbia districti iudi-

cis erit aduētu feriēda/sicut scriptū

est. **Q**uam dñs Iesus interficiet spū i. Tbeſ. q[ui]

oris sui et destruet illustratiōe aduē-

t[ur] sui. **D**e hoc qq[ue] pdito homine per

Danielē d[icit]. **L**ōtra p[ri]ncipē p[ri]ncipuz

gsurget: et sine manu conteret. **S**ine

manu. s. cōteret/ q[uod]a nō angelorū hellō

nō factoz certamine/ sed per adueni-

tum iudicis solo oris spiritu eterna

morte seriet. **J**oannes quoq[ue] in bac

reuelatiōe sua subsequitur dicens.

Et descendit ignis a deo de celo: et

deuorauit eos/ antirpi videlicet et

cius ministros et predicatoroz.

Asprie videbitur ab electis

diabolus in die iudicij. **M**oralium

libro. xxxij.

F 11ij

Gregoriane exceptiones.

Ubi. 5.

Et diabolus q̄ seducebat eos misericordia apertus est qui est vite: et iudicariis: ubi et bestia et pseudo prophete: et in libris fūm opa ipsoꝝ. Iustorum debet cruciabunt die ac nocte in secula secundum vitam cōspicere qui suam vult subtiliter amē. Eterno q̄ ipse iudice terribi deprehendere. Vtua lector est vita honesta apparēte astatibꝫ legionibꝫ annoꝝ. Unū nō imerito. H̄i id est iusti in geloꝫ assistētē cūcto misterio celestium sacro eloquio libri nominantur sicut a **Ubi. 5.** potestatibꝫ: et electi oībo ad h̄spectacū. Joāne dī. Libri apti sunt: et alii liberū deducunt: ista belua crudelis et fortis agens est q̄ est vite. Liber nāc vites in mediū captiuas deducunt: et cum est ipsa visio iudicis aduenientis in q̄ suo corde. i. cū reprobis oībo ehec ge quasi scriptū est omne mādatū: q̄ quis benne incēd̄is mācipabis cū dices: quis eū viderit morte teste conscientia: Discedite a me maledicti in ignē eter quicqđ nō fecer intelligit. Libri etiā nū: q̄ parat⁹ est diabolo et angelis ei⁹ apti referuntur: q̄ iustorum tūc vita con. Dōcle erit illis spectaculū qn̄ bee im spicis: in quibus mandata celestia ope manissima belua electorum oclita ostēt sic exp̄sa cernuntur. Et iudicari sunt deinceps: q̄ h̄ bellū tēpē nimis illos terrere mortui ex his q̄ scripta erant in libris: portuerat si videret. Et occulito ac mihi qm̄ in ostēsa vita iustorum q̄si in erparo dei silio agit: ut et nūc p̄ ei⁹ grām sione libri: legūt bonū qd̄ agere ipi⁹ a pugnātibꝫ nō visa vincat: et tunc a soluerūt atq̄ damnantur et comparas. le⁹ victoribꝫ tā captiuas videat. Tūc tione eoz qui fecerūt. Ne ergo vñus aut iusti diuino adiutorio q̄tū debis quisq; tūc vidēs eos qd̄ nō fecer de tores sunt pleni⁹ recognoscunt qn̄ tā fleat nūc in cīs qd̄ imitetur attēdat. Ita forte bestiā viderint quā nūc infirmi locū videlicet spēs quasi qdā forma vicerūt: et in hostiis sui imitantes cō nobis imitanda ponit. Qui enī plē spiciunt q̄tū debeat ḡre defensoris nissime intelligere appetunt q̄is est ita sui. redēut enī de h̄ plio tunc milites les nimis debet spicere q̄is nō est: nī virtutū trophea referentes: et receperūt ex bonorū forma metiat: q̄tū ipse p̄tis corpibꝫ cū iam in illo iudicio res deserto bono deformatis ē. Et his q̄ gni celestis introitū sortiunt p̄s im p̄e q̄bꝫ plenissime bona assunt p̄pens manissimas vires hui⁹ antiqui serpenti recte q̄ sibi min⁹ sūt: et in illo: unū aspiciunt ne vise estūmet qd̄ euasent. pulchritudine spicere feditate suā quā. **V**isa vō moris ei⁹ tūc gaudūt exhibit in se ipso p̄petū p̄t: et sentire nō potest. cui⁹ tolerata vita nūc iustis q̄tū die in cruciabū bellū mouet. **D**e renouatione celū et terre q̄li fieri debeat. **N**orāl. lib. x vii. **L**a. lxi:

Matth. xxv.

Discedite a me maledicti in ignē eter quicqđ nō fecer intelligit. Libri etiā nū: q̄ parat⁹ est diabolo et angelis ei⁹ apti referuntur: q̄ iustorum tūc vita con. Dōcle erit illis spectaculū qn̄ bee im spicis: in quibus mandata celestia ope manissima belua electorum oclita ostēt sic exp̄sa cernuntur. Et iudicari sunt deinceps: q̄ h̄ bellū tēpē nimis illos terrere mortui ex his q̄ scripta erant in libris: portuerat si videret. Et occulito ac mihi qm̄ in ostēsa vita iustorum q̄si in erparo dei silio agit: ut et nūc p̄ ei⁹ grām sione libri: legūt bonū qd̄ agere ipi⁹ a pugnātibꝫ nō visa vincat: et tunc a soluerūt atq̄ damnantur et comparas. le⁹ victoribꝫ tā captiuas videat. Tūc tione eoz qui fecerūt. Ne ergo vñus aut iusti diuino adiutorio q̄tū debis quisq; tūc vidēs eos qd̄ nō fecer de tores sunt pleni⁹ recognoscunt qn̄ tā fleat nūc in cīs qd̄ imitetur attēdat. Ita forte bestiā viderint quā nūc infirmi locū videlicet spēs quasi qdā forma vicerūt: et in hostiis sui imitantes cō nobis imitanda ponit. Qui enī plē spiciunt q̄tū debeat ḡre defensoris nissime intelligere appetunt q̄is est ita sui. redēut enī de h̄ plio tunc milites les nimis debet spicere q̄is nō est: nī virtutū trophea referentes: et receperūt ex bonorū forma metiat: q̄tū ipse p̄tis corpibꝫ cū iam in illo iudicio res deserto bono deformatis ē. Et his q̄ gni celestis introitū sortiunt p̄s im p̄e q̄bꝫ plenissime bona assunt p̄pens manissimas vires hui⁹ antiqui serpenti recte q̄ sibi min⁹ sūt: et in illo: unū aspiciunt ne vise estūmet qd̄ euasent. pulchritudine spicere feditate suā quā. **V**isa vō moris ei⁹ tūc gaudūt exhibit in se ipso p̄petū p̄t: et sentire nō potest. cui⁹ tolerata vita nūc iustis q̄tū die in cruciabū bellū mouet.

Apo. xx.

D, vita iustorum q̄si liber et speculū sit aīaz. **N**orāl. lib. xxiij. **L**a. lxi: **Q**uid vidi celū nouū et terram novā. **A**po. xli. **Q**uam p̄mū em̄ celū et p̄ma terra abīt. **Q**ueri p̄t cū per Salomoꝫ fugit terra et celū. **E**t vidi mortuos rō adueniūt terra vō in eternū stat cū magnos et pussilos stātes in sp̄ctu beat⁹. **J**oānes celū et terrā abīsse allez eborū et libri apti sunt. **E**t aliis liv. rat. **Q**uod tā facile discutim⁹: si ter-

Super Apocalipsyn. CLVII.

ra et celū vel qualit̄ trāseat/vel quali-
ter maneat distinguamus. Utraq;
nōq; hec per eā quā nunc hñt imagi-
nem trāscunt: sed tñ per essentiā sine
fine subsistunt. Hinc nāq; p. Paulū
Col. vii dī. Preterit enim figura bñi mundi.
Hinc per semē p̄am t̄ras dī. Celū
Luc. xxi. et terra transibūt/ vba autē mea non
trāsent. Hinc ad Joannē angelica
Apoc. xxii. voce dī. Erit celum nouū et terra no-
ua. Quæ qđem nō alia cōdenda sunt:
sed hec ipa renouant. Celū igitur et
terra et transit et erit: quia ab ea quaz
nūc habet specie/ per ignē tergitur: et
tñ in sua semp natura seruat. Unde
ps. cl. per psalmistā dī. Mutabitis ea et mu-
tabunt. Quā quidē vltimā cōmuta-
tionē suā ipsi nobis tūc vicissitudi-
nib; nūciant: quib; nostr; vltib; inde-
sinēt alternat: Nā terra a sua specie
bremali ariditate deficit: hñore ver-
nali viridescit. Celū quotidie caligis
ne noctis obductus et diurna claritas
te renouat. Hinc ergo hinc fidelis
quisq; colligat et interire hec: et tñ per
renovationē refici: que cōstat nūc as-
sidue velut ex defectu reparari.

Vnde summa claritate atq; scientia
sanctorum in eterna beatitudine ha-
benda. **C**apitulum. lxiij.
Apo. xii. **E**ntra vnuſ de ſep̄te angelis
et ſuſtulit me in ſpiritu in mon-
tem magnū et altū. et oſtendit mihi ci-
uitatē ſanctā hieſtū deſcendente de
celo habentē claritatē dei: et babebat
mūrū magnū et altū habens portas
duodecim. Et erat ſtructura muri
eius ex laſpede iaspide: pā ſo ciuitas
aurū mundū ſilī vitro mundo.
Moralium libro. xviii. t. xxiij.
Appellat; de auri in ſacro eloquio
aliqui ſplēdo; ſuperne ciuitatis acci-

Gregoriane exceptiones.

sicationē ex deo habem⁹ domū non
manu factā eternaz in celis. In hac
itaqz terrestri domo et corruptibili
carne quousqz viuim⁹: ipm (vt ita di-
cam) corruptiōis nostre parietē men-
tis oculo nullaten⁹ penetrat⁹: et vi-
cissim cogitatiōes nras et occulta in
alterutru videre nō possum⁹. Unde
rursum per cundez Paulum dicit⁹.

I Cor. vij.

I Cor. viiiij.

I Cor. ixij.

titudinē glorie homo pducit⁹: in qua
se solidatos angeli letant⁹. Latitudo
ergo ciuitatis tāta est quāta et altitudo
do: quoniam electi quiqz qui modo la-
borant in mis̄is qnqz nō crunt incqz
les illis spiritib⁹ beatissimis.

Duare angeli post incarnationē
ab hominib⁹ nolūt adorari. **Nora-**

lum lib. xvij. **Capitulum. lxv.**

Ego Joānes qui audiui et vi-

di hec/postqz audissem et vidis Ap. xix.

sem/cecidī ad pedes angeli qui mibi

hec ostēdebat ut adorare: et dirit mi-

bi. Cide ne feceris: cōseruus tu⁹ su⁹

et fratrū tuoz p̄p̄betoz: et eoz qui ser-

uant ḻba libri hui⁹ / deū adora. An-

te incarnationē dñi in testamēto res-

teri adorasse homo angelū legi⁹: nec

tm adorare p̄hibet⁹: sed pos̄ mediato-

ris aduētu⁹ cū se Joānes adorando

angelo p̄strauisset p̄bi. bēt. Quid est

boc q̄ p̄us equanimit̄ concedebant

adorari/post ab hoīc angelī recusant̄

auro clara vitro perspicua.

Dum humilitas hominū nature

quandoqz adequabit̄ angelorū. In

homelia secūda secūde partis super

Ezechielem. **Capitulum. lxviij.**

Longitudo et latitudo et altitudo

civitatis eq̄lia sunt. Et men-

sus est angel⁹ muros eius mensura

rem nouerāt iust⁹: et ēnebat. Post

bois q̄ est angel⁹. **D**i ciuitas sc̄tā bie-

rusalē quā inhabitat de⁹ ex angelica

siml⁹ et h̄uana natura p̄ficitur p̄ h̄ q̄

angelica creatura surfu⁹ est: et huma-

na adhuc deorsum p̄t p̄ latitudinē

et altitudinē ciuitatis hec vtrazqz cre-

atura signari: qm̄ ista adhuc in mis̄is

degit: illa vero in sublimib⁹ permanet.

Hec latitudo et altitudo eq̄lia sunt:

qm̄ humilitas hominū ad equalitas

tem qnqz perducet angeloz. Unde

Mattb. scriptū est. Non nubet neqz nubent:

xxij. sed erūt sicut angelī dei in celo. **U**n-

Apo. xxi. etiam per Joānē dī. **M**ensura ho-

minis q̄ est angel⁹; q̄a vlḡ ad illā al-

Dicitur mibi. Ne lignaueris ver Apoc.

Oba p̄p̄betie ubri hui⁹: tēpus em xiiij.

ape ē. **E**lergētē mūdi tine lugna lec-

tia p̄ficit: et cū tēge largius excrescit,

Hinc nanqz g Daniele dī. **P**eritālē

Super Apocalypsim CLVIII

Pro. xij. būt plurimi: et multipler erit scientia.
Hinc Joanni in pōri pte revelatiōis
Zpoc. x. angel⁹ dī. Signa q̄ locuta sūt septē
tonitrua. **C**ui tñ in ciudē revelatio-
nisi termino p̄cepit dicēs. Ne signa-
ueris vba p̄phetie hui⁹. **P**ars q̄ p̄pe
révelationis anterior signari p̄cipit/
termin⁹ p̄hibet: q̄d q̄cqd in sc̄e ecclē
int̄is latuit/finis quotidie ostēdit.

Job. ix. Signare aut̄ dī q̄si signaclo clauder-
re. **V**n p̄ beatū Job dī de dño q̄ stel-
las claudit q̄si sub signaculo. **S**icut
celoz v̄l nubiū noīe celestis vita p̄di-
cantū signa q̄ sup arenē terrā bus-
mani pectoris setē p̄dicatōis umbres
fundat: de q̄bō per psalmistā dī. **C**eli-
ps. xvii. enarrat gl̄iam dei: sic stellaz claritas
te etiā ipsi p̄dicatores figurant̄: quia
dū recta p̄torib⁹ p̄dicant tenebras
noſtre noctis illustrat. **V**n z subtra-
ctus p̄dicatorib⁹ per p̄phetā dī. Pro-
hibere sūt stelle pluviaq̄. **S**i aut̄ p̄di-
cationis finis pluvia nō ess̄. **M**o-
ses mūmē dixiss. **E**xpectes sicut plu-
via eloquū meū: et nequaq̄ p̄ Elaiā
veritas diceret. **N**ādabo nubib⁹ ne
pluuant sup eaz imbrē. **D**ns ḡ q̄si sub
signaculo stellas claudit: q̄r duz p̄di-
catores suos p̄ silentiū intra semet
ipos retinet cecis iniquoz sensib⁹ ce-
lestē lumē abscondit. **H**ēsāndū vō est
q̄ idcirco aliquid sub sigillo claudi-
mus: vt hoc cū t̄pus cōgruit ad mes-
diū p̄feramus. **H**inc est q̄ duo illi
extim⁹ p̄dicatores Enoch ⁊ Helyas
dilata morte subtracti sunt: vt ad p̄-
dicationis v̄sum in fine revocent̄: de
quo p̄ Joannē dī. **E**t dabo duob⁹
Zpoc. xi. testib⁹ meis: p̄ p̄hetabūt dieb⁹ mille
ducēs seraginta amicti saccis. **D**i-
sunt due oliae ⁊ duo cādelabra in cō-
spectu dñi terre stantes. **B**ti būt pos-

testatē claudē di celū: ne pluiat die
bus p̄phetie ipsorum. **Q**uoq; vnum
in euangelio p̄ semetipam v̄tas pol-
lēetur dicēs. **H**elyas v̄eturus est: et
restituet om̄ia.

Moralium libro. xx.

Quaz etiā ad celū raptus helyas esse
p̄hibet: mortē tamē disfultit nō eva-
sit. **E**lenicit aut̄ restitut⁹ om̄ia: quos
nam ad hoc nimiz huic mūdo resti-
tuerit: vt ⁊ munera p̄dicationis im-
pleat ⁊ carnis debitu soluat: sicut de
ambob⁹. idest de Enoch ⁊ Helya Jo-
annes subdidit dicēs. **E**t cū finierit
testimoniū suū: bestia que ascēdet de
abyssō faciet aduersus illos bellū: ⁊
vincet illos: et occidit illos. **E**noch
igis ⁊ Helyas q̄si sub signaclo stelle
claudestr: q̄ nūc occ̄tat ne appearant:
⁊ post vt p̄dēsse valeat apparebūt.

De his q̄ de malo in peius cadūt:

Moral. lib. xxi. **A**pitulū. lxvij.

Qui nocet noceat adbuc: ⁊ q̄ in Zpoc. xxi
sordibus est sordescat adbuc.
Cū om̄ps deus ad pniam t̄ps indul-
get: ⁊ humana malicia ad v̄sum sue
iniquitatis int̄roqueret: nimiz iusto iu-
dicio augeri culpa p̄mittit: vt ad ses-
riendū altius q̄nq̄ cumulef. **H**inc dī
quibusdā Paulus apl̄is dī. **E**t im̄ j. Thes. q̄:
pleant p̄tō sua sp. **H**inc David ait. ps. lxviij
Apone iniquitatē sup iniquitatē
ipsoz: ⁊ nō intrēte in iusticiā tūs.

Moralum libro. v.

Quia cīm (sicut sc̄ptū est) dñs pa-
ties redditor est: sepe diu tolerat q̄s
in p̄petuū dānat: vt iustoz mundi
vita purget: ⁊ vt p̄siderātib⁹ insinues
ad quod eos iudiciū servat: **N**onūq̄
vō cōcite peccat̄: ⁊ eoꝝ interiu inno-
centiū corda cōfirmās innocētū p̄s-
fullanimitati p̄solando p̄currit: ⁊ etiā

Gregoriane exceptiones

ostendit qm̄ inulta mala nō deserit:
Si cū nūc oēs mala agentes peccare:
ret; extremū iā iudicū q̄b̄ erib̄eret
Si aut̄ oīno nullū peccaret; q̄s deū
res humanas curare crederet;

PDe his q̄ pre nimia būlitate refū
giūt predicare. In homelā secunda
sc̄d̄ p̄is sup̄ Ezechiēlē. Et in pasto
rali capitulo. xl. **C**apitulū. lxvij.

Apo. xxij. **E**t sponsus z sp̄ols dicunt ve
nir: q̄ audit dicit veni. D̄es q̄
cū predicare digne valeat p̄e nimia
tūz imoderata būlitate fo:midan
tes refugūt. Diuinās cōtra se sentē
tias terribiliter audiāt: q̄m̄ ab eōz
cordib̄ timorem timor expellat. Au
diāt q̄ talcutū q̄ ergore noluit cum
sua damnationis amissit. Audiāt q̄
Paul⁹ eo se a primōz sanguine mū
duz credidit: q̄d̄ feriendis eōz virtus
nō pepercit dices. Cōtestor vos bos
dierna die: q̄a mūdus suz a sanguine
oīm̄ nō em̄ subterfugi q̄min⁹ ānun
ciarē vobis oē p̄siluz dei. Audiāt q̄
Elayas q̄ a v̄bi ministerio tacuit/iz
lustrat̄ supno lumine magna voce
penitētie se ip̄e rep̄b̄edit dicens. Ve
mibi q̄a tacui. Audiāt q̄ dauid hoc
deo pro munere obtulit: q̄d̄ p̄dicatio
nis grāz quā acceperat nō abscōdit
dices. Ecclabia mea non p̄hibeo
dñe tu cognouisti/iusticiā tuā nō ab
scōdi in corde meo/ritatē tuā z salu
tare tuū diri. Audiant q̄ sp̄oli collo
q̄ ad sp̄osā dī. Que habitas in or̄z
amici auscultat fac me audire voce
tuā. Ecclabia q̄ppc in oīz habitat/que
ad viriditatē intumā exulta plantas
ria frutū seruat. Cui⁹ voce amicos
auscultare est electos q̄sq̄ khū p̄dis
dicatiōis illius desiderare. Quā vez
vōcē sp̄osus audire desiderat; q̄m̄az

ad p̄dicatiōes ei⁹ p̄ electorū suorū ant
mas an helat. Vōce q̄q̄ angeli Iō
nēs admonet dicēs. Qui audi dī
est veni. Cui etiā vox dei vocans
efficiſ in corde: necesse est ut primo p̄
p̄dicatiōis officiū erūpat in voce/et
idecīo aliū vocet/q̄m̄ ip̄e iā vocat⁹
est. Numq̄ em̄ cui si vox interna insi
nuat illuc etiā clamādo alios q̄ ip̄e
rapit deb̄z trahere/ne clausas fors
ēt vocat⁹ inueniat si vocati vacuuſ
De incarnationē/possiōe/ (appinq̄)
ac resurrectiōe atq̄ ascēsione redēm
ptoris/nouissimaz dīz resurrectiōe,
Capitulū. li. xix.

Oho iesus misi angelū meū testi
ficiari vobis hec i eccl̄sij. Ego
sum radix z gen⁹ dauid/stella splēdi
da z matutina. **M**oralū lib. xiiij.
Lōditor z redēptor nō posic̄h oīa
creauit/ut noe d̄ capitiuitate redime
ret inter nos d̄ stirpe dauid incornat⁹
apparuit/suaq̄z passiōe nos a p̄e
tua morte liberauit. Qui flagellar⁹/
ōrisus; palmis cesus/corona spinā
coronat⁹/spus illit⁹/crucifit⁹/mors
tuus z sepult⁹/tertia die resurrexit/
z resurrectionē quā in se factā ondit
q̄a capiſ sui gl̄azsequūl mēbra nos
b̄ futurā p̄misit. **M**oralū li. xix.

Qui natus ex v̄gine velut lucifer
inter tñbras nře noctis appuit: q̄m̄
obscuritate fugata peti/nob̄z cēnum
mane hunciauit. **L**ucifer vō se inno
tuit: q̄a diluculo de more surrerit/et
fulgore sui luminis mortalitatis nře
terrā caliginē p̄ssit. **B**ñ ḡ Joannē
dictur: stella splendida z matutina
Viu⁹ q̄ppc apparaē post mortē ma
tutina nobis stella fact⁹ est/q̄a dū in
semicīp̄m erēplū nob̄s resurrectiō
nis p̄ebuit q̄ lux sequaz indicauit,

Ac. xx.

Esa. vij.

Ps. xxxix.

Can. vij

Gregoriane exceptiones

mina ingentiū arborū videāt; atq; si
pnt dicāt: vbi latet in eis tāta moles
roboris/tāta diuersitas rāmonz/tāta
mīltitudo z viriditas folioz: tāta spe
cies florū/tāta vbertas sapoz atq;
odor fructuū. Nūquid nam semina
arborū odorē vel sapoz hñt: quē ipē
post arbores in suis fructib; pserunt
Si ergo ex semine arboris qd' videri
nō pōt pduci pōt: cur de puluere car
nis hūane diffidit: qz ex eo reparari
forma valeat/q nō videt. **H**epe autē
obscere inanē questūculā solēt qua
dicūt. **C**arnē bois lup⁹ comedit: lu
pū leo deuorauit: leo moriēs ad pul
uerē rediit. **C**ū puluis ille suscitabīt/
quō caro bois a lupi z leonis carne
diuidet. Quib; qd' rñdere debemus
nisi vt pūs cogiēt qualr in hūc mū
duz venerint: z tūc inueniēt qualr re
surgāt. **C**erte tu homo q loqris: ali
qñ in matris vtero spuma sanguis
fuisti. Ibi qpp; ex pastris semie z ma
tris sanguine paru⁹ ac liquid⁹ globo
eras. **D**ic rogo si nosti qualr ille hu
mor semis in ossib; duruit/ qualr in
medullis liquid⁹ remansit: qualr in
nervis solidar⁹ est/ qualr in carnib;
crevit: qualr in cute extēlus est: qlis
in capillis atq; vnguib; distince⁹ est:
ita vt nec capilli molliores carnib; z
vngues essent teneriores ossib; car
nib; duriōres. **S**i ligit tot z tanta ex
vno semine/ z per spēm distincta sūt:
z tñ in forma remanēt piuncta: quid
mix si possit omnipotēs de⁹ in illa res
surrectione mortuoz carnē bois dis
tinguere a carne bestiaz: vtvn⁹ idē
atq; puluis z non resurgat inq̄tū pul
cocepit: quō z in partu vgo pmauit:
vis lupi z leonis est: z tñ resurgat in
q̄tū puluis est horis. **E**nde itaq; suscitat⁹/ligatus manib; z pedib; de
homo qualr advitā venisti: ne qñ du
bites ad ritā qualr redeas. **C**ur autē
rōne vis cōprehēdere quō redcas: q
ignoras quō venisti. **D**a potētiā cre
atori tuo: q cōprehēdere nō valēs b
temenip̄. **C**erte em qz tu ex terra fa
ctus es/terra vgo ex nibilo: tu es crea
tus ex nibilo. **N**e ergo de carnis me
resurreccioē desperes: ppende prudē
ter: quia minus est deo regare quod
erat: qz fecisse qd' nō erat. **S**ed nō po
tes resurreccioē effectū rōne cōpre
hēdere. **P**erpēde qz multa sunt que
non intelligis qualr sint: z tamē esse
nō dubitas. **D**ic rogo si nosti gyrum
celi/terre cardines/ aquarū abyssos:
vbi vniūn⁹/ vbi suspēti sunt. **S**cim⁹
aurē: qd' qd' ex nibilo factū est: pēdet
in nibilo. **S**ed si est aliqd quod dī nī
biluz/iam nibilū nō est. **S**i autē nibil
est nibilū: nūqz mūdi moles depen
det: nec est vbi sit qd' creatū est vt sit.
Quomodo g nūqz est: qd' nouimus
quia est. **S**ed hec fortasse ad te mīla
sunt/ad temetip̄m bō reuerterec. **L**er
te ex spū es creatus z lumen: uno inui
sibili/altero visibili: uno sensibili al
tero insensibili. **Q**uō g pmisceri pos
tuit in te spūs z lum⁹: atq; ex diuerso
fieri res nō diuersa: ita vt in tāta con
uenientia misceret spūs z lum⁹: vt cū
caro atterit: spūs marceat: z cū spiri
tus affligit/caro stabescat. **S**ed for
sitan needū piales discutere temet
ip̄m. **P**erpēde ergo si valēs quō ru
brum mare virga diuisuz est: quō pe
tre durictia percussione virge vndas
emanauit: quō virga Barō sicca flos
ruit: quō ex eius genere veniēs vgo
cōcepit: quō z in parti vgo pmauit:
vis lupi z leonis est: z tñ resurgat in
quō quatriduan⁹ mortuus iussione
q̄tū puluis est horis. **E**nde itaq; suscitat⁹/ligatus manib; z pedib; de
homo qualr advitā venisti: ne qñ du
sepulchro exiit: quē postmoduz solui

Super Apocalypsim CLX.

dom per discipulos iussit: quo idem
redemptor n̄ in carne atq; ossib; resur
gens/clausis ostijs ad discipulos in-
trauit. **E**cce hec inuestigare non va-
les: et tu credis. **C**ur ergo de resurrec-
tione glia disputando et discutiendo
dubitatis: q; tam multa mysteria sine
discussione creditisti? **Q**ui tu si resur-
rectione carnis no creditis/ omnia sine
causa creditisti: q; et in hoc angelorum
spectaculo videris quidez velociter
currire: sed postquam cursus peregrinatio
brauius; accipias/ auersaris. **T**u per
Paulum dicitur. **S**ic currite ut comprehen-
dat. Qui rursus ait. **S**i in bac vis-
ta in christo tamen sperates sumus/ misse
rabiliores sumus omnibus hominibus. **D**omi-
ne autem virtutis mysteria q; comprehen-
di non possunt: intellectu sunt discutie-
da/ sed fidei veneranda. **S**ciendum itaque
nobis est: q; quicquid ratione hominis compre-
hendi potest/ mirari esse iam non potest. **S**ed so-
la estro in miraculis potentia facien-
tis. **E**cce duum de resurrectione carnis
loquimur/ in ea tractanda paululum
unmorati sumus.

In homilia quarta secunda partis
super Ezechielem.
Considerare autem liber qui nos su-
mus q; ista tractamus. **C**erte exigentur
dibus venimus: certe prius nostri lignorunt;
ac lapidum cultores fuerunt. **E**nī igitur
hoc nobis ut tam profunda mysteria
scripturarum memoriam: **A**gamus g-
ras vni qui cuncta que de eo in sacro
eloquio scripta sunt/ opere impluerunt:
ut que intelligi audita non potuerunt/
visa panderent. **I**bi q; ipse incarnationis
ibi passio/ ibi mors/ ibi resurrectio;
ibi continet illius ascensio. **S**ed quis
nostrum hec audita crederet/ nisi fa-
cia cognouisset. **S**ignatum ergo si-

Expliuit exceptiones ex opuscu-
lis beati Gregorii pape super nouum
testamentum. Impresse Bergentine per

Joannem knoblouch. Anno

dñi. M. D. xviij.

dic. xxvij.

Julij.

Sup

dñs per discipulos
 redēptos n̄ in carne
 gens/clausis ostijs
 trauit. Ecce hec ini-
 les/r tñ credis. Qu
 erionis gl̄a disputa
 dubitas: q tam mu-
 discussiōe credidisti
 rectionē carnis n̄ c
 causa credidisti: qz
 spectaculo videris
 currere: sed postqz
 brauius/accipias/au-
 L. Col. ix. paulū d̄. Sic cu-
 datis. Qui rursus a
 p. Col. xv. ta in ch̄risto tñ spen-
 rabiliores sum⁹ om-
 ne aut̄ virtutis my-
 di n̄ pñt: n̄ intelle-
 da/sed fide/venere
 nobis est: qz quicqz
 bēdi pōt/mqz esse ia-
 la est rō in miraculi-
 eis. Ecce duz de re
 loquimur/in ea tra-
 immozati sumus.

In homilia qua
 super Ezechielem.
 Considerare at̄
 mus q̄ ista tractan-
 bus venim⁹: certe
 ac lapidū cultores s̄
 hoc nobis vt tam
 scripturarū memo-
 gis r̄ni qui cūcta
 eloquio scripta sur-
 vi que intelligi au-
 visa panderen⁹. Ib
 ibi passio/ibi more
 ibi continef illius e
 nostrum hec audie-
 cia cognouisser: Q

LX.

pocalypsi
 e null⁹ po-
 eruit: qm̄
 in sua pas-
 ecit. Et p
 mala per-
 claritatis
 fact⁹ est:
 Benigne
 x̄je vt ins-
 ruit in-
 la pertulit
 irrisioñes
 eterno lis-
 iuſificare
 uſificant ⁊
 uiſificant
 infirmat⁹
 q̄ creatu-
 rdinis sue
 uiuit ⁊ res
 sancti de-
 n. Amen.

er opuscu
 per nouuz
 gētine per
 Anno
 l.

46

